Akbaba

M.C. döviz, arıyor. — Gazeteler —
— Gel bakalım evlât, ben Sally
Sen Sülü, beraber arayalım!..

Yapı ve Kredi Bankanız gene öncü...

1.000.000

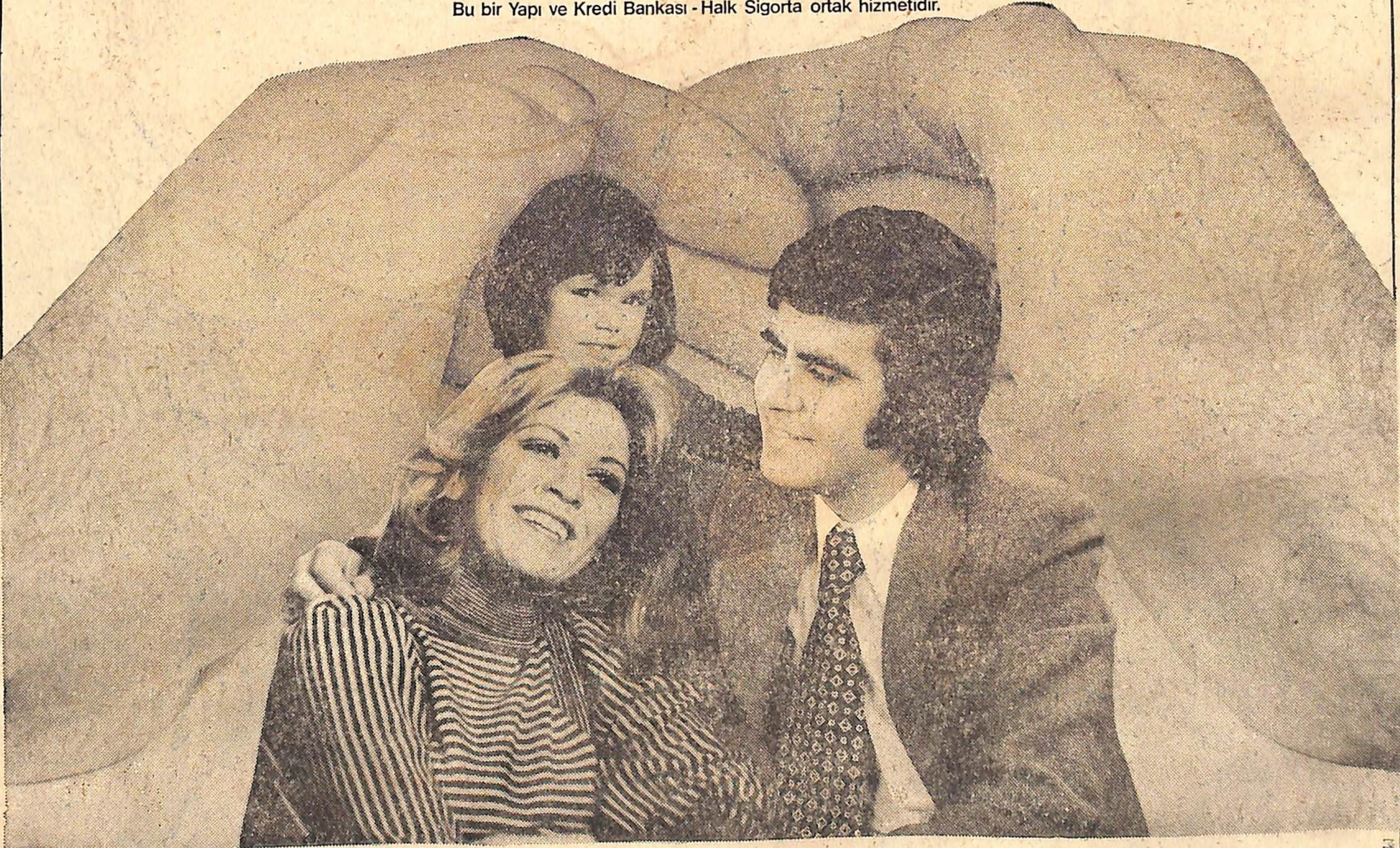
liraya kadar hayat sigortası

Hayatları boyunca size ihtiyacı olacak yakınlarınızın, sevdiklerinizin yarınlarının güvencesi yepyeni bir hizmet... Tasarruf ve ticari mevduatınızın dilerseniz 10 katına kadar (en çok 1.000.000 lira) hayat sigortası imkanı. Gene yeniliklerin öncüsü Yapı ve Kredi Bankanızdan.

Yapı ve Kredi Bankanız çok cüzi bir prim karşılığında sunduğu "sigortalı mevduat" programının tavanını Sayın Müşterilerinin arzularına uyarak 500.000 liradan 1.000.000 liraya yükseltmiştir.

Ayrıntılı bilgi için bütün şubelerimiz emrinizdedir.

Bu bir Yapı ve Kredi Bankası - Halk Sigorta ortak hizmetidir.

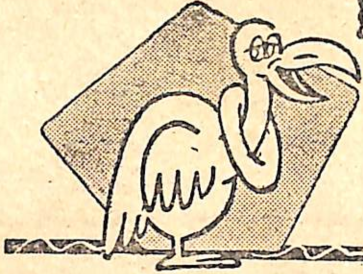

moran ykl

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 19 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 5 Mayıs 1976 * Fiyatı 250 Krş.

Haberler, haberler...

YUNANİSTAN' la ortak savunma tesisleri kurma düşüncesini başlangıçta beğenmeyenler çıkmıştı. Ne demişlerdi hani... «Öyle iş olmaz! Yunanlılarla Türkler birbirlerine düşmandır, düşman kalmalıdır. Çocukları uyutmak için öcüler gereklidir,» demişlerdi.

Türk ve Yunan savaş gemileri Ege'de borda bordaya verip balık tutuyorlar. İki ülke orduları arasındaki satranç maratonu dünyanın ilgisini çekip iki ülke kasalarına döviz yağdırıyor. Nesi kötü bunun?

Yaptığımız turizm anlaşması da iyi sonuç verdi. İki ülkeyi birden ziyaret eden turistlere yüzde yirmibeş indirimli tarife uygulanıyor. İstanbul'da Metaksa, Atina'da Rakı en sevilen içkiler oldu. İki ülke arasında pasaportsuz seyahat etme olanağı, iki halkın birbirini daha iyi tanıyıp daha çok sevmesini sağladı.

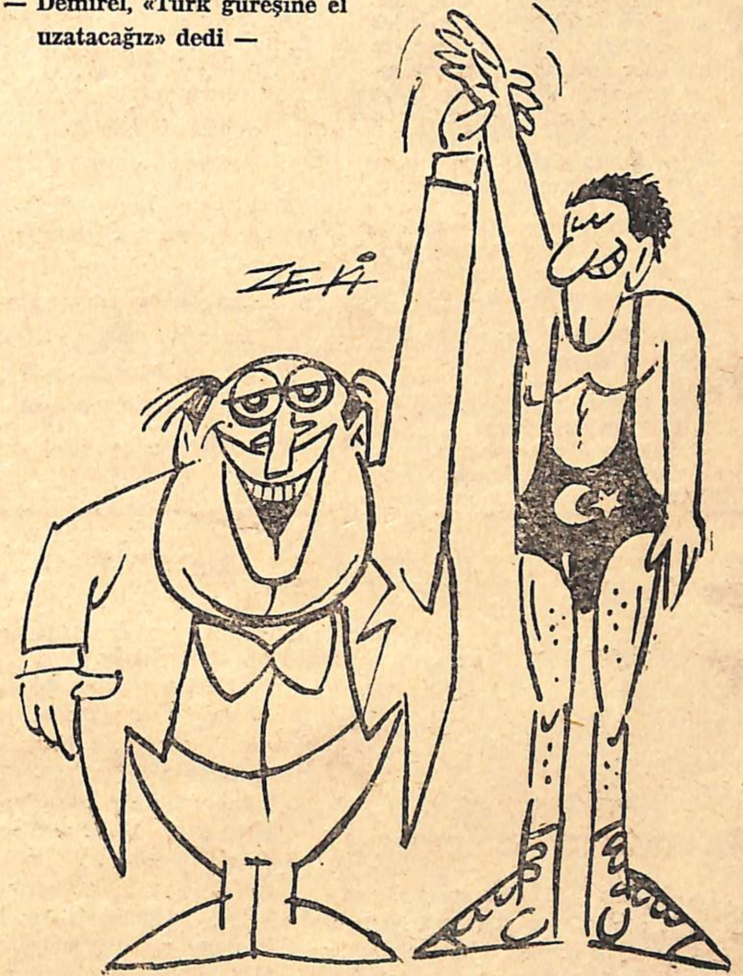
Savunma giderlerinin milyarlarca lira azalması, iki ülkede de sosyal sorunları çok olumlu etkiledi. Açlık mı? Okulsuzluk mu? İşsizlik mi? Doktorsuzluk mu? Susuzluk mu? Yolsuzluk mu? Geride kalmak, tarihe karışmak üzere bunlar..

Bu arada Süleyman Demirel'in istifası da yankılar uyandırdı. «Ülkeme yeterince hizmet ettiğime inanıyorum. Şimdi bu koltuğa benden daha genç, daha açık görüşlü, daha bilgili biri gerekli. Toplumların ilerlemesi, her zaman, kişilerin kafalarının gelişmesinden daha hızlıdır. Gerçek erdem bunu anlayıp zamanında kenara çekilebilmek, kimseye ayak bağı olmamaktadır. Yaşasın düşünce özgürlüğü, yaşasın tarafsız televizyon, yaşasın demokratik sosyalizm, yaşasın bilinçlenen Türkiye!»

Süleyman Demirel, sevdiğimiz bir başbakan olarak kalacak her zaman. Duyduğumuza göre, «Yandan Çarklı Kapitalizmin Sakat Noktaları» adlı bir kitap yazarak tecrübelerinden başkalarının yararlanmasını sağlayacak şimdi. Kendisine yazarlık yaşamında da başarılar dileriz.

Fayzioğlu oldukça üzüntülü bugünlerde. Ama umutsuz değil. «Upuzun bir ömrü bomboş geçirdiğimi yeni yeni anlıyorum. Diplomalarımı dün yırttım. Sınavla ilkokulun üçüncü sınıfına kabul edildim. Öğrenmenin yaşı yoktur ve zararın neresinden dönülse kârdır. Belki büyüyünce doktor olurum.»

Muhabirimiz Bay Erbakan'ı evinde ziyaret etti. Son gelişmeler üstüne yorum yapması istendiğinde, önce mutluluğunu dile getirdi Erbakan. Parti örgütünün girişimiyle, İmam - Hatip Okulu ve cami yaptırmak amacıyla kurulmuş olan vakıflardaki tüm paraların Eğitim Vakfı'na aktarılmasından ölçüsüz kıvanç duyduğunu belirtti.

Politika meydanında tuş'la galip!

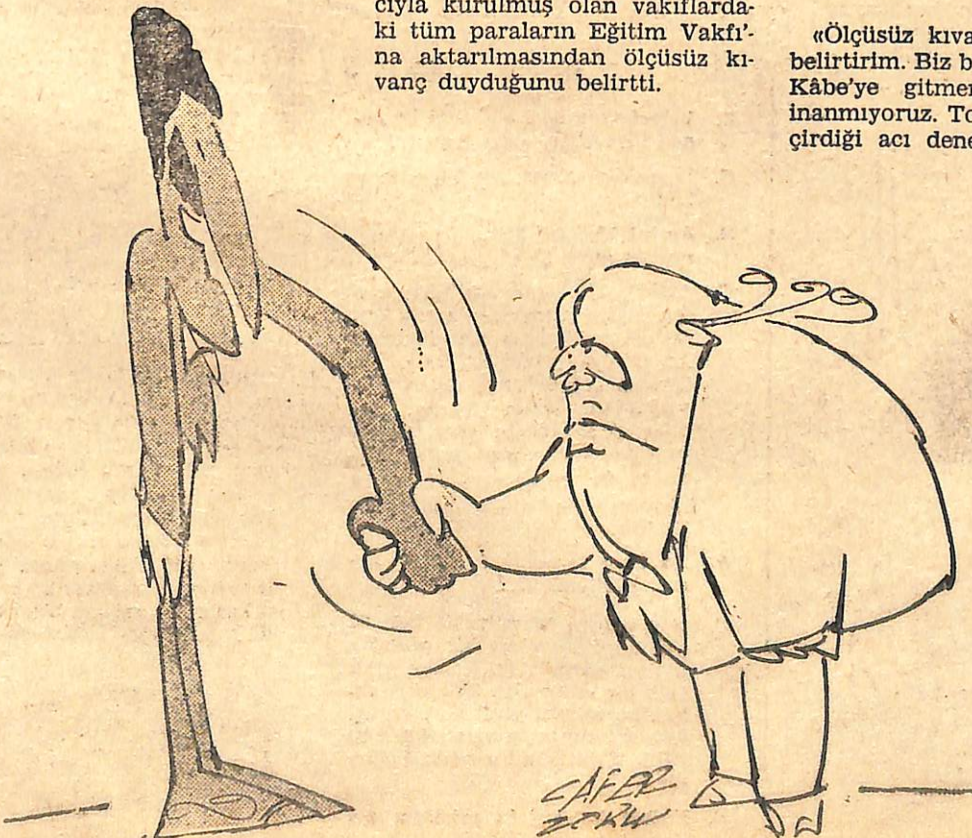
«Ölçüsüz kıvanç duyuyorum, belirtirim. Biz bilimi bulmak için Kâbe'ye gitmenin gerekliliğine inanmıyoruz. Toplumumuzun geçirdiği acı deneyimlerde dinin yanlış anlaşılması ve özellikle yanlış anlatılmasının payı büyüktür. Bir okul yaptırmak, en azından bir cami yaptırmak kadar sevaptır. Zaten yeteri kadar cami var,» dedi.

Alpaslan Türkeş, C.H.P.'ye katılmasının onuruna verilen yemekte Ecevit'le kolkola resim çektirdi. Kutlamaları kabul ettikten sonra şöyle konuştu:

«Her zaman söyledik, yine söylüyoruz; düşünce özgürlüğünü kaba kuvvet kullanarak baltalamaya çalışanlar, karşılarında herkesten önce bizi bulacaklardır. İnsanlığın mutluluğu kör saplantılarda değil, mantıklı düşüncelerde yatar. Gerçek şimşeği, düşüncelerin çarpışmasından çıkar; kafalarda meşe odunlarının kırılmasından değil.»

Geçtiğimiz haftanın olayları üzerine söyleyeceklerimiz bu kadar. Başka yorum gerekmez. Yalnız, sözümüzü bağlarken, yazarlarımızdan birinin akıl dengesi konusunda çıkartılan yersiz dedikodulara teessüf ederiz. Kim uydurur, neden uydurur böyle şeyleri?

AKBABA

Gerçekleşmeyen el sıkışma!

haftanın Getirdikleri

Vedat Saygel

HIDRELLEZ ŞENLİĞİ

BİRBİRLERİYLE küfürleşmelerine alıştığımız siyaset erbabını elde saz, tatlı tatlı atışırken görünce «Âşıklar Bayramı» na hazırlandıklarını sandık. Söylediklerine kulak verince, bu yakınlaşmanın hıdrellez nedeniyle olduğunu anladık. Gelin, hep birlikte kulak verelim söyleşilerine. Miting alanlarının kükreyen aslanı Karaoğlan sazını kucaklamış, yanık sesiyle dörtlüğüne başlamıştı:

Bahardan yaza ersek
Türkülerle gül dersek
Ülke bayram yapardı
Düşmanlığa son versek.

Karaoğlan'a sırtını dönen Süllü aldı sazı eline:

Güller de derilecek
Yaza da erilecek
Bakanlar Kurulunda
Bu karar verilecek.

Karaoğlan umutsuz bir çağrı daha yaptı:

Amaç milletin hayrı
Yıldım yoruldum gayrı
Dillerimiz aynı da
Anlayışımız ayrı.

Muhalefete saldırılarıyla ün yapmış bir parti sözcüsünün sesi duyuldu:

Sizi yurtdaş takar ya
Palavraya bakar ya
Bu memleket bizimdir
Vatan millet Sakarya!

Çok öfkelenen Bozbeyli sarıldı sazına:

Ne etmeli etmeli
Bu hükûmet gitmeli
İktidar koltuğunda
Bizim DP bitmeli.

Sükan'la Korkmazcan ortaklaşa kullandıkları sazın tellerini dımbırdattılar:

Hepsinden bıkılacak
Düzlüğe çıkılacak
Sayemizde anarşi
Yıkıldı yıkılacak!

Bu sözlere bozulan Erbakan kaptı sazını:

Sabrım taştı nihayet
Ediyorum şikâyet
Binlerce teis açtık
Ey ümmet-i Muhammet!

Koalisyonun patronu bu binlerce tesis açma sözüne mi bozuldu, ne, aldı sazı eline:

Para etmedi niyaz
Yetmedi onca piyaz
Dünyalara değişmem
Ölçülü atsan biraz.

Hoca altta kalır mı?

İktidarın yapısı
Bak kilitli kapısı
Anahtarı bendedir
Sende ise tapusu.

Feyzioğlu o bildiğimiz aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık politikasıyla iki ortağını barıştırmaya çabalarken yanlarından sesizce uzaklaştık.

DOKTORUNUZ GELİNCEYE KADAR

BARSAK DÜĞÜMLENMESİ

BELİRTİSİ: Şiddetli karın ağrısı.

Böyle durumlarda yapılacak ilk iş, ürkütmeden ayaklarınızın ucuna basa basa hastanızın yanına varacaksınız, karakol yöntemiyle kıvranan kişinin bir güzel ifadesini alacaksınız. Her kıvranışın nedeni ille de barsak düğümlenmesi olamıyacağı gibi her barsak düğümlenmesi de aynı acıyı vermeyebilir.

Hastanın parasızlıktan, işsizlikten ya da son gelen yıldırım zamlarının etkisinden kıvrandığına iyice inandıktan sonra keskince bir bıçağı aceleyle kaparsınız, kimsecikler görmeden ameliyatınızı yaparsınız. Sonra hangi türden bir düğümlenme olduğunu anlamak için bir süre bakarsınız. Öyle ya, bu bir kördüğüm olabilir. Bir balıkçı düğümü olabilir. Başlarsınız sabırla yavaş yavaş çözmeye. İşiniz bitince bir iğne iplikle şöyle bir teyel dikişi atarsınız, hastanın yaşayıp yaşamadığına bakarsınız. Henüz son nefesini vermemişse başlarsınız doktorunuzu beklemeye.

TELEVİZYONDA BUGÜN

Şimdi size yayın programını dakika dakika versek, TRT'nin program dergisiyle yayına koyduğu görüntüler birbirine uymaz. Kafadan atsak, olmaz. En iyisi ekranın karşısına geçersiniz, alkışlamak mı, gülmek mi, ağlamak mı gerektiğini çoluk çocuk kendiniz seçersiniz!

DUYURU

Ayın birinde maaşımı aldım, yanda resmi görülen sanatçının sahneye çıktığı pavyonda rehin kaldım. Atatürkçü bir memleket evlâdını içinde bulunduğu bu güç durumdan kurtarmanızı demokrasimiz adına rica eder, yardımlarınızı beklerim.

Recep Dündenyanmış
Yakapaça Kulüp'te rehin

— **İki parti arasında SULH yapılması isteniyor.** —

CHP SUL

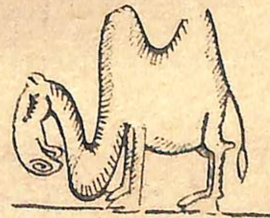

— **«Anahtarı bendedir»!**

MİNİ ANSİKLOPEDİ

S. Deve boynu ile hörgüçleri ile neden eğri büğrü yaratılmıştır?

C. İnsanoğlunu sessizce hicvetmek için

S. Anibal kimdir? Nerede yaşamış, nerede niçin ölmüştür?

C. Anibal, Kartacalı bir komutandır. İtalya seferinden sonra Romalıların hışmına uğradığından Anadolu'ya geçmiştir ve orada öğrenci kavgalarında atılan kurşunlardan birinin kurbanı mı oldu, yoksa bizim pide, börek yaptığımız tohumluk buğdaydan mı buldu, ne yaptıysa kimseye çaktırmadan bu dünyadan göçmüştür.

S. En uzun kuraklık hangi yıl nerede görülmüştür?

C. 1906 yılında Marsilya'da tam 97 gün sürmüş, olayı bizim Sular İdaresi görmüştür. Hemen ayak üstü bir karar alan ilgililerin aklına bu rekoru yenilemek esmiş, tüm sularımızı kesmiş! Halen 20 yıllık bir farkla bu rekor bizimdir.

S. Futbol kalelerinin arkasına neden ağ konur?

C. Bir zamanlar böyle bir ağ yoktu. Gün geldi, devran değişti, futbol bizde de gelişti. Görüldü ki çekilen şutların yüzde doksanı gol olarak kaleye giriyor ve her golde top toplayıcılar birkaç semt öteye gidiyor, önerimiz üzerine toplanan uluslararası kurul stad duvarlarının yükseltilmesine karar verdi, kalelerin arkasına da sağlam birer ağ gerdi.

NİYAZİ YOLTAŞ |

politikacının not defteri

1 PERŞEMBE

KARSLILA-RA SÖZ VERDİM, TERSANE YAPILA-CAK!..

2 CUMA

YENİ SEK-RETER DE PEK FIS-TIK HANİ...

3 CUMARTESİ

KARŞI PAR-TİDEN ÜÇ KİŞİYİ DÖV-DÜM!..

4 PAZAR

...... FİRMA-SINDAN NAKİT: YİRMİBİN, HA BERE-KET!..

5 PAZARTESİ

SEKRETER-DEN BİR MAKAS ALDIM.

6 SALI

KOMANDO ŞAKİR'İN İSTANBULA TAYİNİ....

7 ÇARŞAMBA

İŞVEREN-LERE SÖZ: GREV HAK-KINI KAL-DIRACA-ĞIZ...

8 PERŞEMBE

ŞABAN'I İDARE ET!?.

9 CUMA

İKİNDİ NA-MAZI İKİ BUÇUKTA, ÜÇ YERDE KILDIM.

10 CUMARTESİ

YARIN AK-ŞAM SEK-RETERLE-YİM...

11 PAZAR

GÜMÜŞHA-NE'YE HA-VUÇ FAB-RİKASI...

12 PAZARTESİ

..... FİRMA SINDAN ÇEK: ON BİN, BERE-KET VER-SİN!..

13 SALI

SEKRETE-Rİ, DÜN AKŞAM GENEL SEKRETER YAPTIM!..

14 ÇARŞAMBA

İŞÇİLERE SÖZ: LO-KAVT'I KAL-DIRACAĞIZ.

15 PERŞEMBE

KARŞI PAR-TİLİLERDEN BİR GÜZEL DAYAK YE-DİM...

16 CUMA

BİZİM KA-RI YİNE DALGAYI ÇAKMIŞ, KÜRK İS-TİYOR!..

Gençler öldürülürken

— Arkadaşlar, lütfen arkadaşlar, önce şu konu üzerinde anlaşalım, diyelim o günü bir genç öldürüldü, toplantı yapacak mıyız, önce bunu saptamamız gerekir. Bir genç için toplanırsak, toplantı yaparsak, kamuoyunda o denli etkili olamayız. Hepiniz de bilirsiniz ki kamuoyu artık bir gencin ölümü için o denli etkilenmiyor, neden derseniz olaylar ortada. Bir gencin öldürüldüğü günler, gazeteler bu haberi en alt sayfada veriyorlar. Çünkü, yurdumuzda artık her gün bir gencin öldürülmesi, vatandaş tarafından olsun, bizler tarafından olsun, gayet normal karşılanmaktadır. Artık sade vatandaş, her gün için bir kontenjanlık genç ölümüyle ilgilenmemektedir, nasıl ki trafik kazalarıyla ilgilenmediği gibi. Sorarım sizlere, bir trafik kazası, bir ölü, on yaralı, hangi gazete okuyucusu olan sade vatandaş bu haberle ilgilenir? İşte bu bakımdan diyorum ki, aynı günde üç genç öldürülürse toplanalım.

— Hayır efendim, iki genç öldürüldüğü günler de toplanmalıyız.

— İşte ben bunun saptanmasını istiyorum arkadaşım, bilelim, ona göre gelelim, sabah gazetemizi açalım, baktık üç ölü veya iki ölü, tamam diyelim, bugün toplantımız vardır asayiş üzre diyelim ve buraya gelelim.

— Arkadaşlar haklılar... Gerçekten önce ölü adedinin iyice saptanması gerekir.

— Evet efendim gerekir, kabul ediyoruz. Fakat ilerde durum ne olacak, diyelim biz üç genç ölünce toplanma kararı aldık, toplanıyoruz da diyelim. Pekiyi, ilerde günlük kontenjanın artmıyacağını kim nereden bilebilir? Kamuoyu günlük üç genç kontenjanına da alışırsa, üç gençlik kontenjanı da zabıta olayları konusu olarak düşünürse, o zaman ne yapacağız?

— Efendim, duruma göre, aslında burada alacağımız karar bizi bağlamamalı, şimdilik üç genç diyelim, ilerde baktık günlük ölü sayısı, sekize ona çıktı, biz de ona göre sayımızı artırır, diyelim sekiz öldüğü günler, oniki genç öldürüldüğü günler toplanırız...

muzaffer izgü

— Tamam arkadaşlar, mesele anlaşılmıştır, şimdi oya koyacağız, iki genç öldürüldüğü günler mi toplanalım, yoksa üç genç mi?

— Üç geeençççç...

— Tamam arkadaşlar... **Ama bir dakika, siz Sayın Sayın, siz niçin parmağınızı kaldırmıyorsunuz?**

— Ha ben mi özür dilerim, uyuyordum, akşam biraz fazla kaçırmışım da...

— Tamam arkadaşlar kabul edildi, bundan böyle hangi üyemiz sabahleyin gazetesini açtığında üç gencin öldürüldüğünü görürse, çağrısız toplantıya katılacaktır...

— Arkadaşlar, bir önerim var, daha doğrusu bu fikri bana karım verdi. Karım komşuların yanında, bugün bizim beyin toplantısı altı saat, yedi saat sürmüş dediğinde, komşularımız, «Ooo, demek çok önemli kararlar aldılar» gibi sözler ediyormuş. Bu da gösteriyor ki vatandaş, toplantı süresiyle de ilgilenmektedir. Ditelim üç genç öldürüldü, bizler bunu gazetelerden okuduk, koştuk geldik buraya, toplandık ve toplantıyı yarım saat sonra dağıttık, o zaman vatandaş üzerindeki etkisi ne denli olur bu toplantının bilemem. Onun için diyorum ki, bunu da saptayalım... Hattâ ilerisini düşünerek ona göre saptayalım... Üç genç ölünce toplantımız kaç saat sürecek, dört genç ölünce kaç saat sürecek, beş genç için ne kadar, altı genç için ne kadar?

— Efendim arkadaş haklı... İsterseniz bunun için vergi müterakki sisteminden yararlanalım...

— Kardeşim, vergi müterakki sisteminin burada işi ne?

— Nasıl işi olmaz kardeşim, kaçta kaç, yâni ölü sayısı kaç olunca, toplantı kaç saat sürecek?

— Arkadaşlar lütfen sürtüşmeyelim, burada herkes fikrini rahatça açıklasın...

— Efendim benim önerim şu sayın efendim, üç genç için beş saat toplanalım...

— Nasıl yâni, her genç için bir buçuk saatten az fazla mı?

— Bunu yuvarlak bir rakam yapalım efendim, bilelim, her genç için ne kadar saat toplanacağız? Beş yerine altı saat öneririm, ilerde bu ölçü bize bir örnek olur, diyelim dört genç, o zaman sekiz saat toplanırız, beş oldu mu, on saat, altı oldu mu oniki saat, yedi oldu mu ondört saat...

— Hayır efendim, bir üst sınır koyalım. Ondört saat dile kolay, diyelim bir saatini gençlerin ölmesi konusuyla doldurduk, geriye kalan onüç saat ne yapcağız?

— Evet evet arkadaş haklı, bir üst sınır koymamız gerekli. Ben derim ki, genç sayısı on da olsa, otuz da olsa, kırk da olsa, on saatten fazla toplanmayalım.

— Efendim oniki saat olsun?

— Niçin?

— Bir düzine eder de onun için.

— Pekiyi arkadaşlar, oya koyuyorum, on saat diyenler... Oniki saat diyenler... Teşekkür ederim, oniki saat kabul edilmiştir.

— Efendim ben usul hakkında söz istiyorum...

— Buyrun!...

— Maaşlarımıza biraz zam yapsak...

— Kardeşim onun zamanı mı?

— A yoksa bir usulsüzlük mü ettim?

— Sayın arkadaşlar, kontenjan sayısını, saat sayısını önerdik, kabul de ettik, vatanımız milletimiz için hayırlı uğurlu olsun, yalnız bir şey var, onu da tesbit etmemiz gerekiyor... Toplantılara hangi saatte başlayacağız, hangi saatte bitireceğiz, bu da çok önemli arkadaşlar. Bana kalırsa sabah beşte başlayalım ki toplantıya, kamuoyu...

— Arkadaşım, çoğumuz ne radyo dinleriz, ne de televizyon izleriz, sabahın beşinde dördünde gazete bulmak mesele. Bu bakımdan daha ileri bir saate alalım...

— Ben saat onu öneririm arkadaşlar, nasıl?

— On mu, on da üstüne koyalım, öğleden sonra saat, pardon akşam, saat tam sekize gelir toplantının bitiş saati ki, televizyon haberlerine yetişmez.

— Daha iyi efendim, daha iyi olur kamuoyunda, televizyon haberi o zaman şöyle verir, haber yayına hazırlandığında toplantı devam etmekteydi, der, kamuoyu daha çok ilgilenir.

— O zaman haber Güne Bakış'a kalıyor ki, çok vatandaş güne bakmaktansa güneşe bakıyor ve yatıp uyuyor. Toplantı saatini saat dokuza alırsak, yedide akşam üzeri toplantı biter...

— Arkadaşlar gene olmadı, radyo haberleri saat ondokuzda vermektedir, biz televizyon izleyen vatandaşı düşünüyoruz, ya televizyonu olmayanlar?

— Doğru, haberin aslında altı otuzda radyoda olması gerekir. Bu bakımdan toplantının satai olarak sekiz otuzu öneriyorum, ne diyorsunuz?

— Evet arkadaşlar, saat sekiz otuz... Kabul mü?

— Kabuuuul!...

— Efendim usul hakkında...

— Maaş meselesi mi?

— Hayır efendim, biz beş gençlik programı konuştuk sanımca, pekiyi üç genç olunca, aldığımız karara göre altı saat toplanacağız, ya o zaman toplantıya kaçta başlayacağız?

— Doğru arkadaşın dediği...

— Efendim, saat oniki, iyi mi? Saat altıda, yâni onsekizde toplantı biter, haber rahat rahat radyoya televizyona ulaşır.

— Kabul mü arkadaşlar?

— Kabuuul!...

— Siz efendim, siz elinizi kaldırmadınız...

— Ben mi, üzerinize âfiyet, sabaha dek kolumun üzerinde uyumuşum da, ondan kaldıramadım... Kabul!...

Yukarıdaki toplantı tutanağını bir gazeteci arkadaş aparmış... Aparmış ama, nereden olduğunu söylemedi, koalisyon kurulundan mı, bilmem hangi partinin toplantısından mı, yoksa bilmem hangi kurulun toplantısından mı, artık bilemiyorum...

Muzaffer İZGÜ

Demokrasi — İmdat... Yetişin!.. Bu, ipin ucunu iyice kaçırdı!..

7 gün

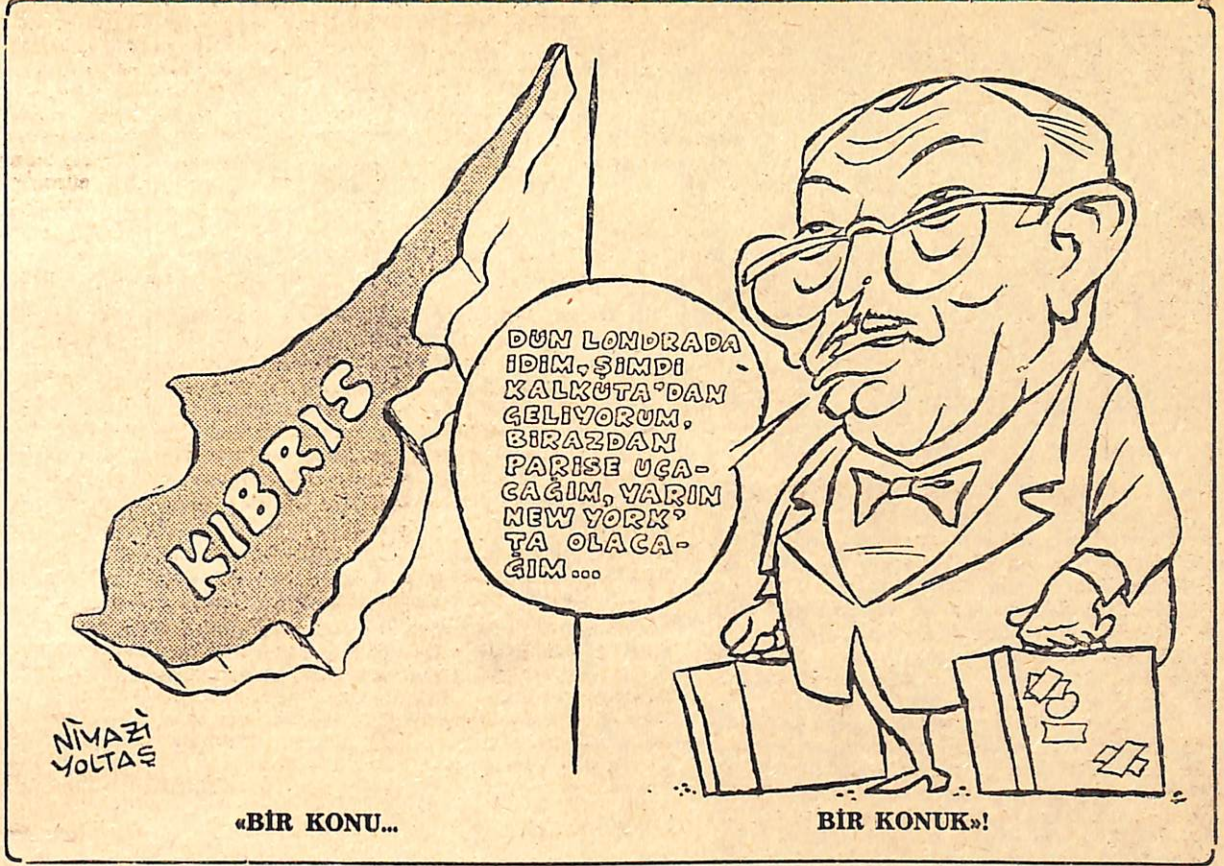
PAZARTESİ :

Bir şampiyonanın ardından

ÖZET: İki stilde düzenlenen Avrupa Güreş Şampiyonasında hiçbir ülkenin yapamadığını yaptık, yiyip içip tam on gün Leningrat minderlerinde beyler paşalar gibi sırtüstü yattık!

* * *

Örovizyon şarkı yarışmasında Yunanlı santçının propagandayı amaçlayan şarkısını kesip, onun yerine yerli bir anatçının «Memleketim» şarkısını ekrana getiren televizyon yetkilileri bu kez sanırız boş bulundular. Yoksa pekâlâ her önleme başvururlardı. Örneğin alta düşen güreşçimizin durumunu kaygıyla izleyenler, tuş olduydu olacaktı diye beklerken, ekranda mehter takımını bulurlardı!

«BİR KONU... BİR KONUK»!

SALI :

Hap gibi

Mozart'ın eserleri başağrısı yapıyormuş.

Yapar mı yapar. Mozart'tan başı ağrıyan, üstüne bir adet Dede Efendi yutar!

ÇARŞAMBA :

Milletin gözü açılınca

Dubaları eskiyen Galata Köprüsü'ne kimsecikler sahip çıkmıyormuş.

Ey gidi günler ey! Bir zamanlar İstanbul'un en çok sahip çıkılan eseriydi bu köprü. Erken kalkan kapağı oraya atıyordu, önüne gelen ilk alıcıya ucuz pahalı demeden satıyordu!

Onarım işi dünyanın parası tutar. Ticaretin zarar getirenine kim sahip çıkar?

PERŞEMBE :

İlkel insanlar

Şehir cereyanı bir saat kesilince Münih'te panik çıkmış!

Trafik felce uğramış, fabrikalar durmuş, yöneticiler, galeyana gelen halktan özür dilemek zorunda kalmış.

Uygar dediğimiz insanların basit bir olay karşısındaki tepkisine bakın!

Bağırmak, çağırmak, paniğe kapılmak... Uygarlık mı bu?

Uygar dediğin insan bizim gibi mum ışığıyla idare eder, elektriği görünce sapıtır gider!

İşte o zaman paniğe kapılır.

CUMA :

Üfür ya hoca

Her maçında Trabzonspor'u duasıyla desteklediğini belirten Adalet Bakanı Müftüoğlu, «Trabzonspor bu sene Allahın izni ile şampiyon olacaktır» diyor.

Bir de oldu mu, görün siz futboldaki kalkınmamızı!

Türkiye liglerindeki tüm takımlar antrenörlerine yol verir, her kulübün başına bir MSP'li gelir.

Kimin nefesi kuvvetliyse, onun takımı şampiyon olur artık.

CUMARTESİ :

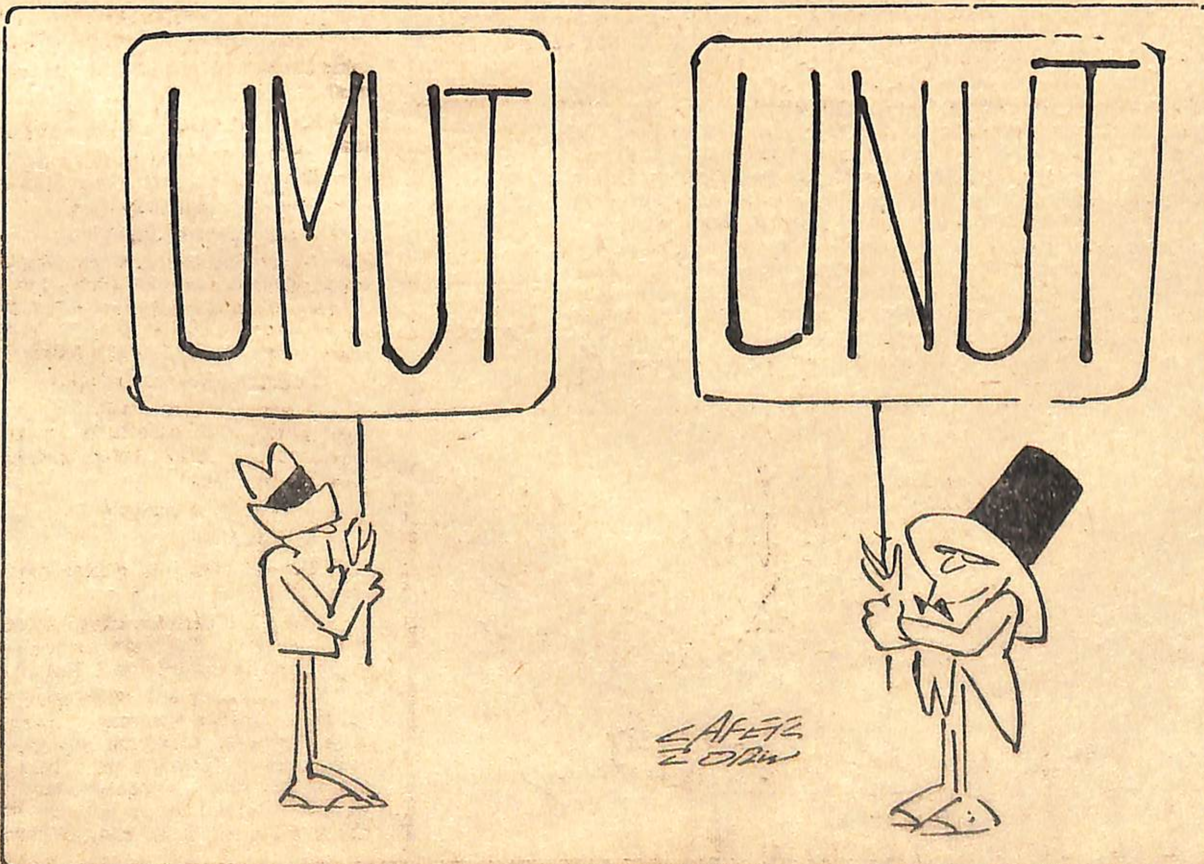
Politikada son durum

Partilerarası dalaşma tüm hızıyla sürüp giderken, Ankara'ya pembe çamur yağdı!

Yağışın nedeni belli. Politikacılarımızın birbirlerine daha bolca atabilmeleri için...

Renginin pembeliği niçin?

Herhalde atanların mevkiini görüp öğrendiği için!

PAZAR :

Bilinmez ki

Cezaevinden kaçan arzuhalci, Adliyenin karşısında yazıhane açmış!

Hani emniyetten kaçanın, karakola sığınması gibi bir şey.

Neden yaptı dersiniz? Şeytana mı uydu, firarlar nedeniyle cezaevlerinin boşaldığını mı duydu?

Bilindiği gibi cezaevine giden yol, önce arzuhalci ve adliyeden geçer de...

Asayiş raporu

Dünyanın en ünlü zilleri İstanbul'dan çıkıyormuş.

İnanırız.

Sonra bu ziller geçinmenin yollarını arıyorlar, şehri bir güzel tarıyorlar!

Ertesi gün gazetelerde okuyoruz bir günde kaç evin soyulduğunu.

Kötü örnek

Ortaklıktan ayrılmaya karar veren Rizeli iki kaptan bölüşemedikleri takayı ortadan ikiye ayırmışlar.

Bundan başka ne yapacaktı adamlar? En başta devlet gemisini yönetenlerin birbirlerine karşı nasıl davrandıklarını gördüler, «Taksim böyle oluyormuş» diyerek bölüp parçalamaya karar verdiler!

Vedat SAYGEL

Mektuplar ve Haberler

NURETTİN TÜRKER

İŞTE MEKTUBU :

«YILLAR SONRA BULDUĞUM SEVGİLİM»

«Mektubuma sizi görür görmez... diye başlamıyacağım. Sizi, yıllardır aradığıma inanın. Görevi aramak olan gezgin ve avare bir defineciydim ben. Tanıyordum sizi, gördüm. Düşlerim, rüyalarım, uykularım, suyum, nefesim gibi tadarak, duyarak. Elimi uzatsam yakalayabilirdim. Adımımı her atışta karşımdaydınız, neredeyse çarpıcaktık. İşte, onca yıl, birbirimizden onca uzak, birbirimize onca yakın geldi geçti.»

«O akşam, annenizin çatık kaşlarına tutunmuş, kimseyi görmeden yürüyordunuz. Yürümek ne demek, keklikler gibi sekiyordunuz. İzlerinize basa basa peşinizden sürüklendim. Ayaklarınız, parmaklarınız, tırnaklarınız... Sanki, elinizden olan bir ip sürekli olarak çekiyordu kendine. Bir çeşit mıknatıs gibiydiniz. Yanarak, yıkılarak koşuyordum. Zaten yıllardır alışkın değil miydim bu tür acılara. O yalnız gecelerimde yorgam kafama çekip de yazık, bulamıyacaksın onu diye gözlerimin dolu dolu olduğu saatlerde bir başka ses duyardım daha derinlerden. Umudunu kesme derdi o ses. Tanrı senin de kısmetini yarattı. Beklemesini bil. Ne mutlu ki sana, aradığın genç kızın kim olduğunu da biliyorsun, tanıyorsun. Bekle, sabırlı ol ve aramaya devam et. Adımların ergeç oraya varacak...»

«Bekledim, sabrettim ve aradım. Sonunda buldum... Buldum sizi. Fakat, siz beni niye farketmediniz? Arada bir gözgöze bile geldik. Öyle dalgın olmayacaktı gözlerimizin çakışması. Şimşekler saçacaktık çevreye. Ellerimiz karıncalaşacak, kollarımız kalkacak, sokakta bile olsa birbirimize koşup kenetlenecektik. Olmadı. Ben yaptım hepsini, duydum, hissettim, yaşadım ama... Biliyorum, bu yüzden de affediyorum sizi. Annenizin çok karışık diyeceğim o kaşları insanı ürpertiyor, haklısınız.»

«Kendimden bahsetmedim size. On yılı aşkın bir süredir sizi arıyorum. O zamandan beri ne işim var, ne de okumayı becerebildim. Ne iş olursa, aç kalmamak için yapıyorum. Sizi bulduktan sonra o da kesildi. Ne karnım acıkıyor, ne de iş yapabiliyorum. Kapınızın önünde bekçiyim kaç gündür.»

«Mektubumun başından beri kaderle kederimi hamur eden perişan durumumu anlatıyorum. Anladınız sanırım. Gelin, kafanızı ve kalbinizi katın siz de. Pişirelim şu hamurumuzu. Dünya ekmeğimizi gösterelim herkese. Bizim de fırınımız var diyelim. Az pişmiş, çok pişmiş demeden bir an önce birleşelim. Sabrım ve dayanacak gücüm kalmadı. Açın kapınızı. Pencereden bakın hemen karşıya. Sizi görür görmez el sallayacağım. Oradayım işte. Saçlarım öne dökülüktür. Üzerimde iyi, kötü bir kareli ceket var. N'olur küçümsemeyin beni. Dedim ya, zenginliğimi size adadım, gönlüm zengin, hem de çok. Ellerinizle açın dünya örtüsünü, dediğim cevheri görün orada.»

«Sonra... Siz de el sallayın bana. Beni çağırdığınızı anlarım. Koşa koşa kapınıza ve kollarınıza geleceğim. O biraz tuhaf bakışlı annen, her halde bize bir odacık ayırır. Annenize rica ediyorum, çatmasın o kaşlarını. Babanıza rica ediyorum, hoş görsün aşkımızı. Ve huzurlarında erkek sözü veriyorum; sizleri ve o küçük odamızı asla terketmiyeceğim.»

«Nişan, nikâh, düğün diyecektim. Hiçbir şartım yok. Ne zaman, nasıl olursa olsun. İkimizin bağı böyle çocukça şeylerle ölçülür mü? Asla.»

«Kapınızın açılmasını, o güzel yüzünüzün gülerek görünmesini beklerken, gecenin ayazında donsam bile dudaklarımın sizi sayıklayarak katılaşacağını belirtir, nazik dudaklarınıza kalbimin kaynağından binlerce öpücükler sunar, hasret ve aşkın bitmeyen çilesine beni iten kaderin kölesi olarak dua ederim. Kavuşalım inşallah»

«S. C.»

İŞTE HABERİ :

KIZINA MEKTUP YAZAN GENCİ HASTANELİK ETTİ

.... (Özel) : Bir ailenin genç kızına tutulan S.C. adındaki genç, yazdığı mektubu kapı aralığından içeriye atıp, evin karşısında beklemeye başlamıştır. Kapıdan, sevdiği kızın çıkacağını umarken, genç kızın babası çıkmış ve delikanlının üzerine yürümüştür. Oldukça hırpalanan genç, çevreden yetişenler tarafından kurtarılmış, olay yerine yetişen polis ekibince her ikisi de karakola götürülmüşlerdir.

İŞTE MEKTUBU :

«DÜŞÜN SEVGİLİM»

«Neden doğmuşum? Bilmem. Annemle babamın doğa tutkusundaki yenilmez aşamanın sonucuyum işte. Sen, ben, o... Baştan, doğa zincirinin şartlandırılmış eseri olmak tutsaklığından geliyorum. Sonrası... Kısıtlı bir beyinle anlayabildiğim insan kadar insanım. Dahasında ise, duyabildiklerimizi sadece kulağımızla değil, beynimizin sağırlığı ile ölçüyoruz...»

«Sıktım seni. Şuraya geleceğim. Aynı yaştayız. Karşılaştık. Hoşlanma... Beğendim seni, sen de beni. Bir araya gelmek, bir arada olmak mutluluk veriyor ikimize de. Nedir bu mutluluk? Gözgöze, elele, dudak dudağa olmanın mutluluğundan bıktığımız zaman boşalma dediğimiz fiziksel nötraliz en son mutluluk mu oluyor? Ve yine birlikte olma özlemini beklemek için gereksiz saatler, günler harcamak. Mutluluk bu kadar insanca ise, kökendeki hayvanca varsayım yine mutluluk üzerine oyun oynamak değil mi?»

«Oyun ve oyuncular... Bizi izleyen gizli gözler nerede? Her dakika milyonlarca senaryoyu izleyen bu objektif yargılar nasıl bir eğlenme açlığını yadsıyor? Beni sana iten içgüdümü hangi şaşmaz kurallar yazgı diye kazımış? Üremek her şey mi? Gördün ya, her şey olması gereken bir akış içersinde olaylar denilen türlü varyetelerle devam edip gidiyor. Sorarım şimdi sana; bu tür oyuncu olmak ister misin?»

«Ben, tutsaklığımı yenmeyi yeğliyorum. Bilinçle, duygusallık çatışmasında çıkmaz varsa, yeri burada. Sana sahip olmayı arzu ederken, aynı şeyi bekleyen benden başka bir başka benlik de var bir yerde. Ona dur desem benim sahipliğimin anlamı kalmıyor. Fakat, sana başka türlü, tek benlikli özgürlükle yaklaşım da mümkün değil.»

«Kararım şu. Ne kadar sürebilir, ne kadar sürdürebiliriz bilmiyorum. Fakat bu savaşı vermemiz gerekiyor. Evlenelim. Savaşa girmek böyle başlayacak. Günlük yaşantımız bir karı - koca gibi devam etsin. Ama, kanımızın sıcaklığına, ateşine karşı durmayı deneyelim. İrade çelikle mesi diyemeyiz buna. Doğaya karşı direnme, ayakta durabilme ve sadece olması gerekeni bekleyen bir varsayıma isyan edebilme başarısını gösterelim diyorum. Böylece, milyonlarca üremişin, milyonlarca bir tek vücutta dondurulmasının tipik örneğini intikam olarak gösterebiliriz.»

«Bunu evlenmeden yapmış olmak aynı şey değil. Delice sevişelim. Kadın ve erkek olarak et doyumunun —son neredeyse— doyumuna ulaşalım. O noktada... Herhalde tam o zamanı anlarız artık, gülerek, kahkahalar atarak ayrılalım. Eğlenceyi izleyenle, eğlenmek zevkiyle olması gerekeni olacak diye bekleyene karşı kendi varlığımızı ispatlamış olacağız. O zaman içimizdeki bilinmezlik sanırım kendini daha başka çıkış yollarına atacak. Belki hastalanacağız. Belki beynimiz gizli köşelerinden yeni görünümler sergileyecek. İşte, merak ettiğim sonuçlar. Nedir o, hiç kimsenin göremediği, duyamadığı, bulamadığı?»

«Gelişigüzel bir adak olmaktansa, bu deneye aday olmak istemez misin? ....»

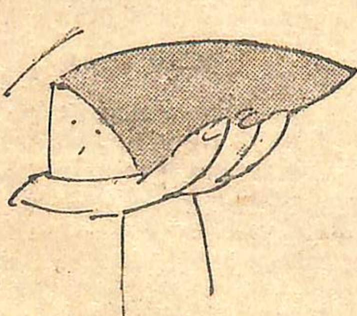
«K. K.»

İŞTE HABERİ :

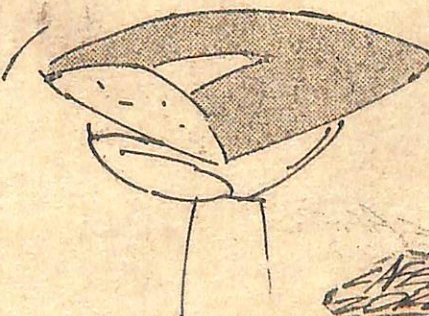
İKİ AYLIK EVLİ KADIN SUÇÜSTÜ YAKALANDI

.... (Özel) : Gece yarısı evini terkeden A. Ç. adındaki evli bir kadın, kocasının polise başvurması üzerine bir randevu evinde suçüstü yakalanmıştır. Olay yerinde şok geçiren ve onra «Neden buraya düştüm, ne zaman geldim bilmiyorum» diyerek etrafa saldırmış, kaçmak istemiştir. «Kocasını hâlâ çok sevdiğini» söyleyen genç kadın «İki ay önce evlendik, buraya para için gelmedim. Nasıl oldu bir türlü anlamıyorum, anlatamıyorum» demiştir.

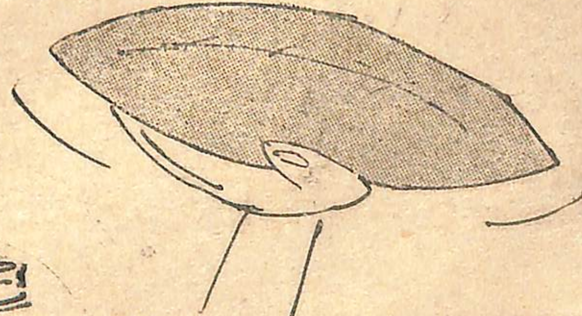
Nurettin TÜRKER

Çeyrek final...

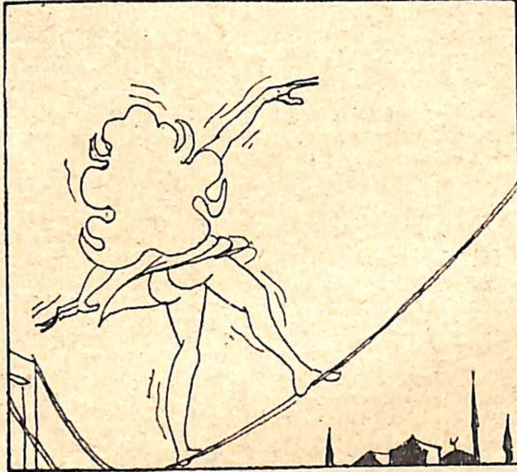
Yarı final...

Final!

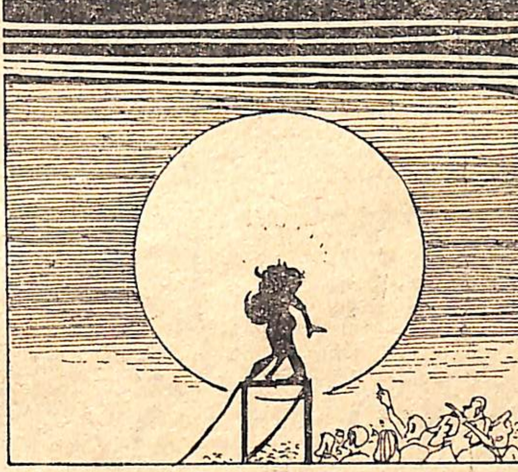

Yazan : MUKADDER ÖZAKMAN   Çizen : ORHAN ÖZDEMİR

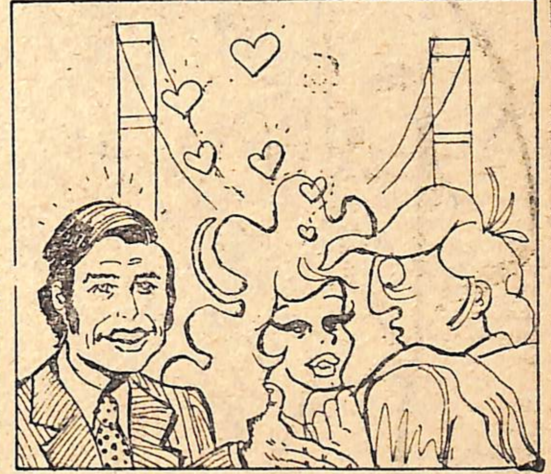
«Kent var, Malbora var, Columbo, TIR Northrop,
Yardım, avuç, kredi, Amerika, hazırlop...»

«Seks, plâstik, aşk, gerçek, Vamp, Figüran, hayâli,
Başrol, ışık, jön, motor, kamera, sahne elli...»

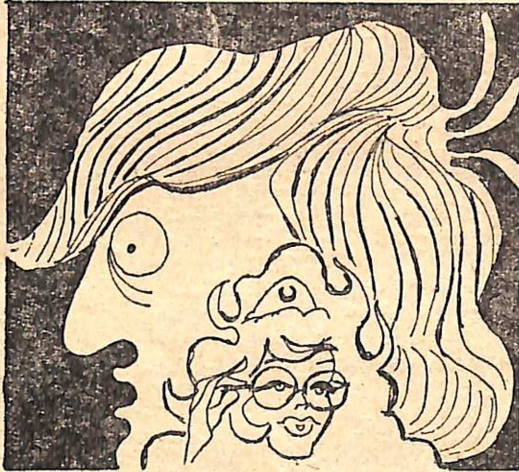
Danimarka'lı Helga birden yerinden fırlar,
Herkes durup bakarken gergi teline çıkar.

Dengesini sağlayıp gergi telinde yürür,
Sanki bir kuvvet onu Figüran'a götürür.

Helga tel üzerinde Figüran'a yaklaşır;
Güzelliği kadar O, ne güzel bir kalb taşır.

Sonunda ulaşmıştır köprünün ayağına,
Birleşir Figüran'ın dudağı dudağına...

Helga önde o arkada, telden geçip inerler,
Olayı seyredenler: «Aferin kıza!» derler...

Nadir: «Ben Nadir...» deyip Figüran'a yaklaşır,
Figüran: «Nadir, nedir?» deyip başını kaşır.

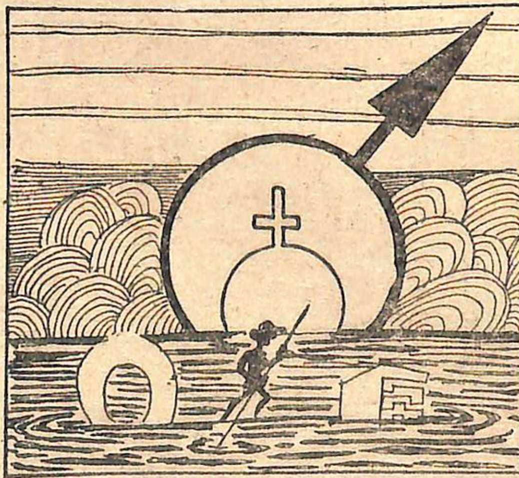
KLİNİKTE TEDAVİ

Figüran'ı kurtaran Helga psikologtur,
Bu gibi vak'alarda onun bilgisi çoktur...
Sık sık kliniktedir, doktordan bilgi alır;
Bazan nöbetçi gibi klinikte de kalır...

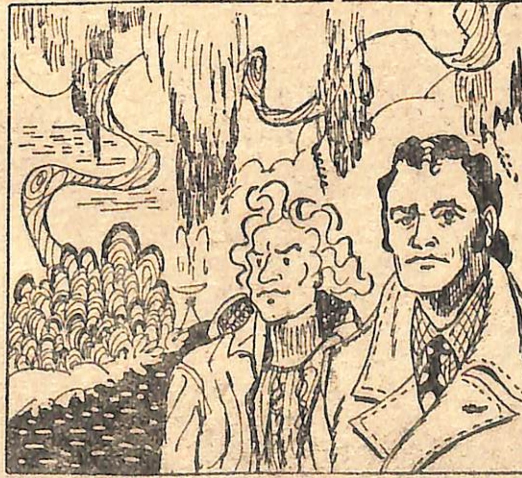
Figüran birkaç ayda gelecektir kendine
Helga onu götürmek istiyor ülkesine...

Gerçeğe çok yaklaşır tedavisi anında;
Helga değil de sanki plâstik kız yanında...

Her bunalım altında bir de gerçek neden var,
Helga ile doktorlar bu nedeni ararlar:

Güç yaşam koşulları ve seks neden olmuştur;
Plâstiği unutmuş, O Helga'yı bulmuştur.

ZİYARET

Bir gün ikisi Onu ziyarete gittiler;
Ressamımız Orhan'la şairimiz Mukadder.

Figüran işte o gün taburcu oluyordu,
O, gerçek yaşamını Helga'da buluyordu...

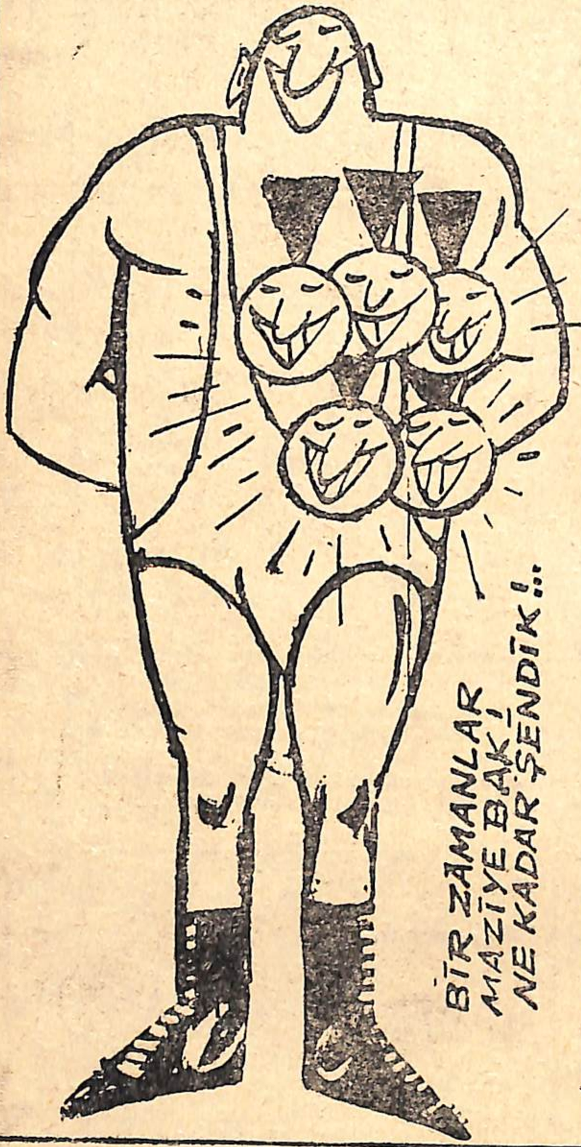

FİGÜRAN'IN BAŞROLE SONSÖZÜ

Bu sıra filmciler de kliniğe gelmiştir;
Yaşadığı olayda Ona başrol vermiştir.
Helga'sının yanında filmcileri haşlıyor;
«Benim gerçek yaşamda kendi rolüm başlıyor...»

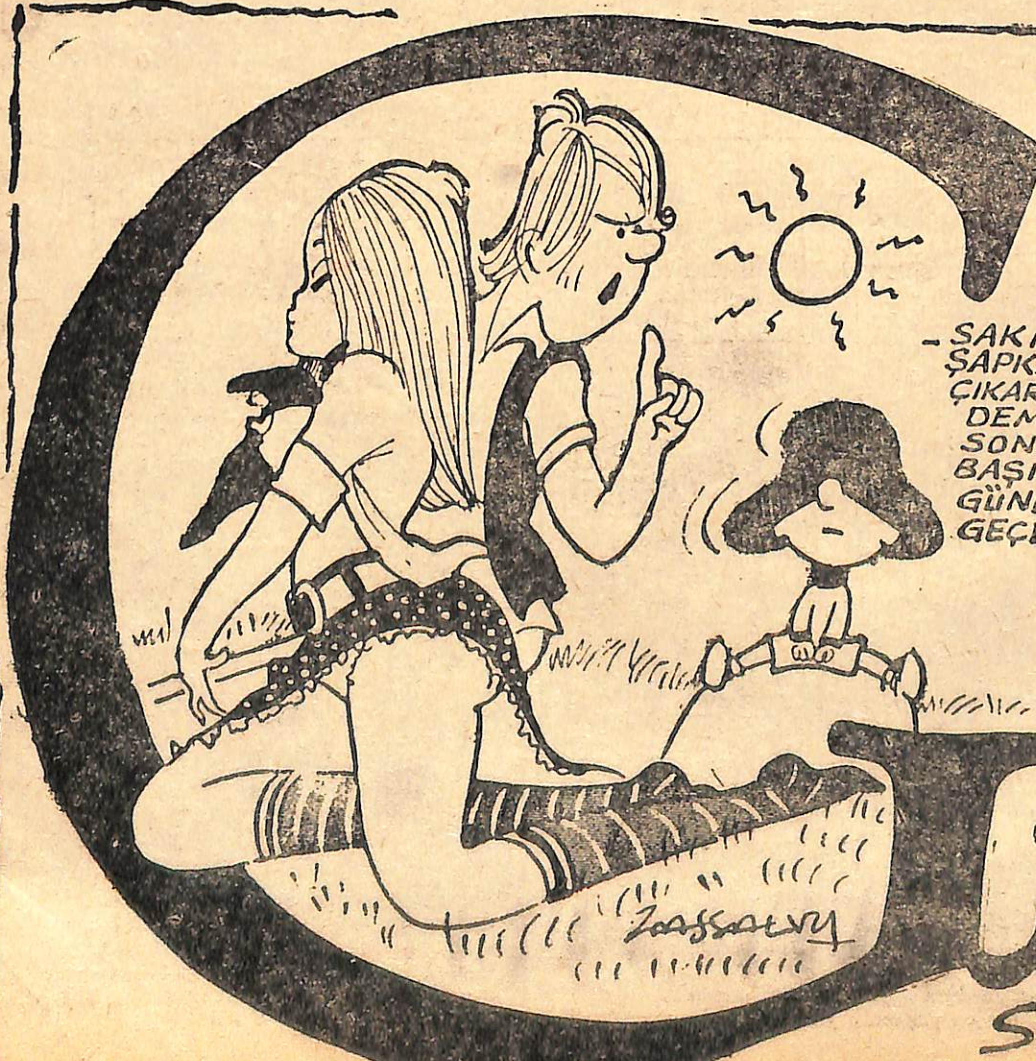
SON

AĞLAR MISINIZ . . . GÜLE

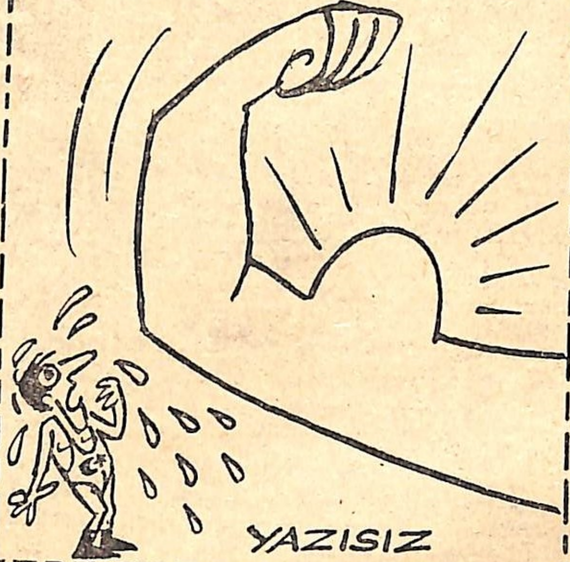
Güzeli H

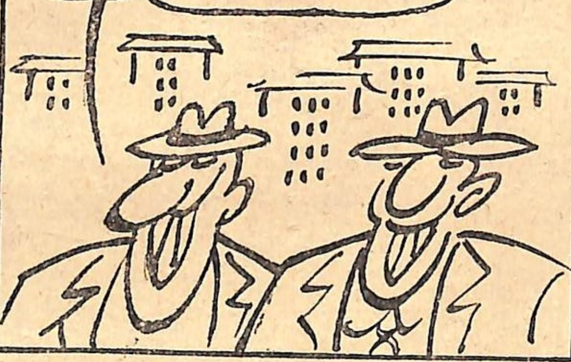
SEV ÇİRKİNİ GÖRELİM..

...R MİSİNİZ?...

EVET, SEVGİLİ OKURLAR!
GÜREŞÇİLERİMİZ MİNDERLERDE
BİZLER TELEVİZYON BAŞINDA
PERİŞAN OLDUK!
NE VAR Kİ, ACI GERÇEK
BİR KEZ DAHA ORTAYA
ÇIKTI! ARTIK LÂFLA
HİÇ BİR SORUNA ÇÖZÜM
BULMA OLANAĞI YOK!
BUNU ANLADIKSA---
GALİP SAYILIR
BU YOLDA MAĞLUP!

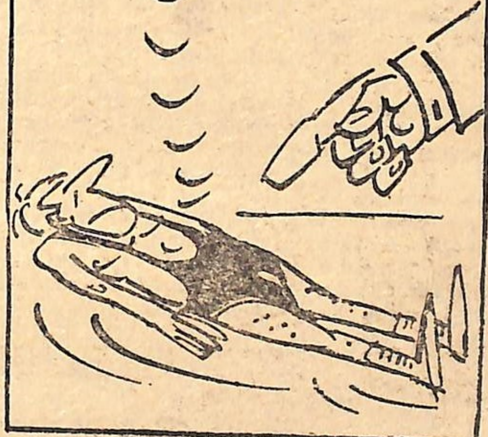
...BENİM YÜKSEKLERDE
GÖZÜM YOK!
DOKUZUNCU OLSAM
YETER!

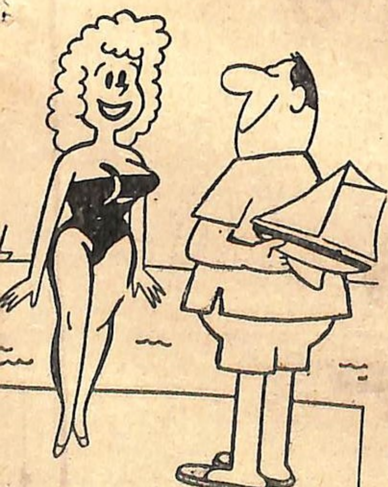

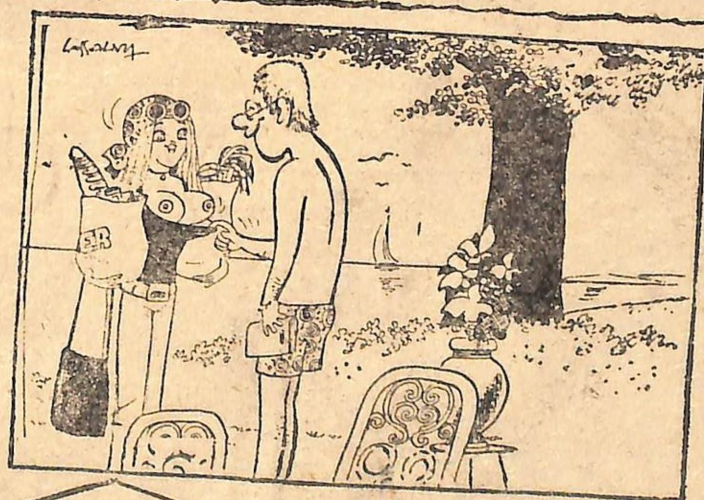

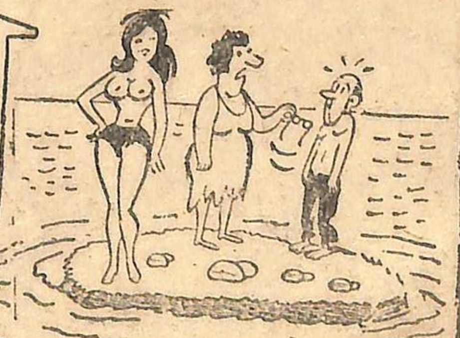

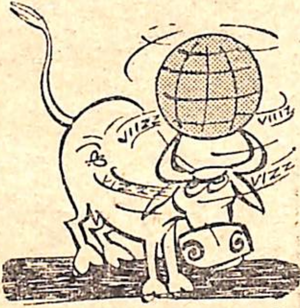

...erkes sever...

"...GÖNÜL KİMİ SEVERSE GÜZEL ODUR" DİYELİM!

Her Telden — Burhan Esen

SONUNDA VERDİK KARAR, DEPREMDE MUHALEFETİN PARMAĞI VAR!

Ankara (A.A.) «Ajans Atmasyon» — Doğubeyazıt.taki depremden sonra TRT'ye bir demeç ve büyük boy damatlık resmini veren yetkili eleman:

— Zelzelede parmağı var solun, kavgaya hazır olun! demiş ve sözlerine devam etmiştir:

— Tüm depremleri Ecevit yürütmektedir. Amaç, açlar tok olsun, toklar da aç. Düzen değişsin, ayakta kalmasın tek ağaç. Durduk yerde, yememiştim zerde. Sözlerim tutulsa, Halk Partisi hintyağı gibi yutulsa idi, siyah renkler allanmaz, doğu ikidebir sallanmazdı.

İmdi, depremlerde d i r solun ümidi. Dünyayı boynuzu üstünde tutan öküze, arıları ettiler musallat. Hayvancağız sinekleştikçe inekleşiyor, h o p l u y o r. Halk Partisi de evsiz, ocaksız kalan deprem bölgelerinden aklı sıra oy topluyor.

Yakında belli olacak ak koyun, kara koyun. MC'ye kimse oynayamaz böyle oyun. İzin veremeyiz, nofak tohumu eksinler. Bizden ve de dünyayı taşıyan koca öküzden ellerini çeksinler. Aksi halde, bizi kızdırırlarsa, kuru soğanın kilosunu elli liraya çıkarırız hal'de.

Muhalefet böyle gider, depremler devam ederse sıkıyönetim gelir, memlekette fabrika bacalarının yerine, namlular yükselir.

Çilekeş sözlerini şöyle bitirmiştir:

— Depremlerden fayda bekleyenler akıllarını yitirmiştir. Yeni sallantıları önlemek üzere Doğu'ya adamlarımız gönderilmiştir.

Deprem değil, kıyamet koparsalar koltuklarımızdan inmeyiz. Taş üstünde taş kalmasa iktidardan silinmeyiz!

ÖMÜRLERDEN ONAR YIL ÇALINACAK, TAKVİMLER DE ON YIL İLERİ ALINACAK!

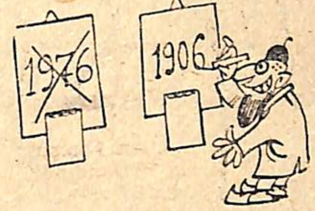
ANKARA, (Ajans Atmasyon) — Nüfus artışının doğurduğu sorunları göz önüne alan ilgililer saatler gibi, takvimlerin de onar yıl ileri alınmasının gerektiğini ileri sürmüşlerdir. Tasarı gerçekleşirse, ömürlerden tasarruf edilmiş olacaktır.

Bu konuda remini verip, ismini gizli tutan bir yetkili:

— M.C. Bakanları arasında görüş ayrılıkları belirmiştir, demiştir. Koalisyonun AP kanadı ileri saat rejimi ile birlikte, ileri yıl tezini savunmaktadır. Türkiye ancak seneleri onar onar atlayabilirse Avrupa'ya, Amerika'ya yetişebilir. Takvimler on yıl öteye yürütülürse, nüfusumuzun anormal artışı da önlenecektir. Böylece mesken sıkıntısı, gıda maddelerinin azlığı lâkırdısı ortadan kalkacaktır.

Buna karşılık, MSP'liler birdenbire artacak ölümlerin defin güçlüğüne neden olacağını, kefen bezlerinin karaborsaya düşebileceğini, imam sıkıntısı çekilebileceğini ileri sürmektedirler.

MHP'li bakanlar ise, tasarıyı tersyüz etme çabasındadırlar. Yılların ileriye değil, geriye alınmasını istemektedirler.

Yılın on yıl ileriye değil de, yetmiş yıl geriye döndürülmesinin faydalarını sayıp dökerek:

— Yetmiş yıl geriye dönersek takvimler 19006 yılını gösterecektir, demektedirler. Yunanistan'ın karasularını 12 mile çıkarması da o zaman hukukî değerden yoksun kalır. Biz de o zaman kan dökmeden, silâh kullanmadan Osmanlı devletinin topraklarını elimize geçirmiş oluruz.

Maliye Bakanlığı ileri yıl tasarısına karşı çıkmaktadır. Bakanlığın bir sözcüsü şöyle demektedir:

— Biz henüz 1970 yılından önce emekliye ayrılanlarla uğraşırken, başımıza yeni bir sorun çıkarılmak istenmektedir. Takvimlerin on yıl ileri alınması, memurların en az üç derece birden terfi ettirilmesi demektir. On yıllık birikmiş zamlarının toptan ödenmesidir. Kısaca, hazinenin anasının bellenmesidir.

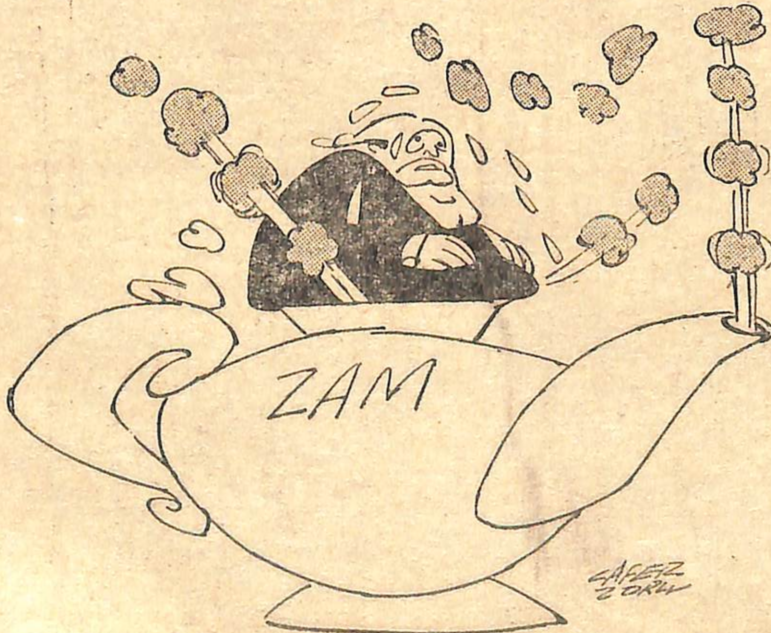
DEVLETLÜLAR

TEKEL
Kibritim ateş almaz beş on kere çakmadan,
Tutuşmaz elbien, ellerini yakmadan.
Filitreli yok diye dolamışsın diline,
Kolay edinmek için uğra Samsun iline.

T. C. D. D.
Trenlerimiz hoştur biraz âheste gider,
Vagonumuzda sanma, ömür de yolda biter.
Önce kuyruğa girer biletini alırsın
Üç günde Ankara'dan İstanbul'a varırsın.

P. T. T.
Mektubu liralarla bindiririz uçağa,
Kaplumbağa hızıyla dalmışız yeni çağa,
Üç saat beklemeden telefonlar vermez ses,
Eyüp Sultan sabriyle yaşa kucak kucağa.

Çaya zam yapıldıktan sonra :

Demleniyor!

YALANCI TANIKLAR KAHVESİ

★

Kahvede yanıdakilere anlatıyordu:

— Söylediklerimi iyi dinleyin, üzerine mim koyun. Böyle başlar oyun: Diyelim ki eşiniz hâmile. Adı da Kâmile. Doğuma çeyrek kala, ebenin yanında iki tanık bulundurmadan mı bebeğe nüfus kâğıdı alma yerine, avucunu yala!

Gelmeyince başa, balta vurulmaz taşa. Bizim hatun doğumu yapınca, nüfus dairesine seğirttim. Oradan mahalle muhtarına gittim. Muhtar gözlüğünü taktı, sonra yüzüme baktı:

— Doğumu gören iki şahit ilmuhabere imza atacak. Onları bulamazsan senin iş yatacak!

Kırtasiye hazretleri daireleri defterlerle, klâsörlerle, dosyalarla doldurmakla yetinmemiş. Hazır elim değmişken vatandaşa bir de yalancı tanıklık ettireyim demiş.

Doğumun yapıldığı odaya ebeden başkası girebilir mi? Hatunun kocasına bile bu izni vermezler. Bürokrasi denilen asiye gel de anlat. Öyle kurallar koymuş ki yeme de yanında yat.

Allah günahımızı affetsin, dedik. İki yalancı şahit tedarikledik. Tıkadık kırtasiyenin çanını. Aldık bizim veledin kafa koçanını...

Derken, güneş battı erken. Bizim doksanlık kayınpeder, başını yastığa kodu, hagitti, ha gider. Arkadan geldi islim, sabaha karşı ruhunu etti teslim.

Usulü öğrenmiştik. Lüzum yoktu ihtara. İlmuhaber için önce gidecektik muhtara. Yine aynı öneri:

— Vefatı gören iki tanık ara!

Yalnız eli sopalı, sten tabancalı, coplu, hafif toplu güvenlik gönüllüleri bu düzeni korumaya koşmuyorlardı. Yalancı tanıklık müessesesine yardım eden vatanseverler de vardı. Biri:

— Yürü, dedi, yalancı tanıklar kahveine. Orada aradığını bulur, böyle dertlerden kurtulursun!

Ya sabır diye diye, vardık kahveye. Herkes tutmuş bir dümen. Şahitler tümen tümen:

— Elli papeli say. Üstüne ısmarla demlisinden çay. Mahkemeye gideyim, zatının on yıl önce öldüğüne tanıklık edeyim!

— Her işin kolayını biliriz. Yüz kâğıt toslarsan, ölmüş dedeni bile diriltiriz!

— Karın eskiyince değiştir, mangırı sayınca bu çok kolay iştir. Şüphen olmasın yarından. Şahitliğimizle bir celsede boşanırsın karından!

Sözün kısası, tıkır tıkır işliyor yalancı tanıklığın yasası. Parayı bas, gerçekler olsun paspas. Yalancı tanık olmadan dünyaya gelemez, ahrete gidemezsin.

Gördüğümüz değildir rüya. Durduk yerde şu kavanoz dipli nesneye dememişler yalancı dünya!

ALİYE hanımın komşusu Bedriye hanım ödünç istemeyi çok seven bir kadındı. Evinde bir şey kalmadı mı; bakkala, çakkala başvuracağına hemen konu komşuya başvururdu. En çok da Aliye hanıma olurdu yükü. İkide birde:

— Huu, komşu! Tenceren boş mu? Misafirler gelecekti de. Benim tencerem küçük, yetmeyecek. Bir büyüğünü alalım diye kaç kere söyledim bizimkine. Hep olur diyor, unutuyor. Sana çok yük oluyorum ama şu tencereni veriver artık bu seferlik, diye bağırırdı.

Aliye hanım ne yapsın? İçinden kızardı ama dışından «Olsun komşu. Komşu komşuya her zaman muhtaçtır. Yük olduğun yok.» der, ister istemez tenceresini verirdi.

Ertesi gün olmasa bir kaç gün sonra tencere gene istenirdi. Sadece tencere mi?

— Huu, komşu! Bizimki para bırakmadı. Aksi gibi şeker de kalmadı. Bir fincan ödünç şeker verir misin?

— Huu, komşu! Süpürgeni verir misin? Bizimki bozuldu, yenisini de alamadık.

— Huu, komşu! Şeyini verir misin? Benimki şey oldu da...

Bu, böylece sürer giderdi.

Aliye hanım her zaman şu kadını iyice bir tersliyeyim bir gün de bir daha bir şey isteyemesin diye içinden geçirirdi ama her seferinde sabrederdi. Bedriye hanım ondan her şey istediği halde o ondan bir şey istemez, evinde olmayan bir şeyi bakkaldan çakkaldan istemeyi yeğ tutardı. O da ondan istese yada Bedriye hanım bu tek taraflı ödünç istemeden utanıp bıksa olmaz mıydı? Olurdu ama her ikisi de yapmazdı bunu.

Günlerden bir gün Bedriye hanımın kocasıyla arası açıldı. Adam evi terketti. Ayrı yaşamaya başladılar. Bedriye hanım bu durumu herkese anlatmaya, dert yanmaya başladı. Ama dedikoducular boş durmadılar. Sağda solda:

— Bu Bedriye karısı buna da bir çare bulur. Nasıl olsa ödünç bir-koca bulur kendine, diye konuşmaya başladılar. Ama buna Aliye hanım inanamıyor, gülerek:

— Aman canım. Bu da olacak şey mi? Hiç koca da ödünç olur muymuş? diye başını sallıyor, içinden: «Aman karılar, her şeye bir kulp uydurursunuz» diye söyleniyordu.

— Aman Aliye'cik, Bedriye'ye en yakın komşu sensin. Kocana sahip ol ha! diye öğüt veriyorlardı kadınlar, yarı ciddi, yarı şaka.

İçinden: «Ödünç istemediği bir o kaldı zaten» diye Aliye gülüyordu bu lâflara.

Derken günün birinde Aliye hanımın kocası da eve gelmemeye, gelse bile bir bahane bularak dışarı çıkmaya, eve gece yarıları gelmeye başladı. Gûya işi vardı. Ama Aliye buna inanmıyordu. İşin içinde bir iş vardı ama neydi?...

Bir gece yine kocası eve gelmediği bir saatte evde şeker olmadığını farketti. Aksi gibi çay da pişirmişti. Şekersiz nasıl içecekti? Bakkal kapalı olurdu. Bedriye hanımdan istemeye karar verdi ve kapısını çaldı. Kapı açıktı. İçeriye girdi. İçerden bir erkek sesi geliyordu. Sesin geldiği yere doğru yürüdü. Aa, o da ne? Kocasıydı bu. Bedriye hanım biraz kızgınca çıkıştı:

— A kardeş, dedi, kocanı temelli almadım elinden, ödünç olarak aldım!

— Olur mu canım, koca da ödünç alınır mı? diye bağırdı Aliye hanım.

— Ne olacak? Sayın büyüklerimiz mileltvekillerini bile ödünç alıyorlar, ne var bunda? dedi Bedriye hanım, umuramadan.

Aliye, bu pişkinliğe dayannamadı. Düştü bayıldı.

Erhan TIĞLI

— Getir kızı buraya... Yanına gelirsem fena yaparım!..

AKBABA'nın Ücretsiz Kanatlı Küçük İlânları

EVLENME İLANI

Orta boyum, geniş alnım
Az akıllı bir başım var,
Yüz hatlarım derin değil,
Ve olgunca bir yaşım var...
Yüzüm biraz koyu esmer
Gönül denen bir kuşum var,
Sevmesini bilen kalbim
Tatlı pişmiş çok aş'ım var...
Yıldan yıla tebrik yazan
Bir vefasız kardeşim var,
Anam - babam çoktan öldü
Anladınız tek başım var...
Gönlü ferah geziyorum
Soyu temiz geçmişim var,
Ne öldüren, ne güldüren
Hayli temiz bir işim var...
Ne amele, ne tüccarım
Hükûmetten maaşım var,
Seven için bitmez aşkım
Kül bağlamaz ateşim var...
İşte geldim, gidiyorum
Selvilikte bir taşım var,
Kalbim hangi yaşta dursa
Görülecek çok işim var...

Hüsamettin TOROS

BİR KAYIP İLÂNI

Söylemesi çok ayıp
Ama n'apim ki
Sevgili karım kayıp
Ne zamandır ararım
Bulamam onu
Her yere sorarım.
Şimdi artık neşem çoktur
Yenisini aldım
Eskisinin hükmü yoktur.

* * *

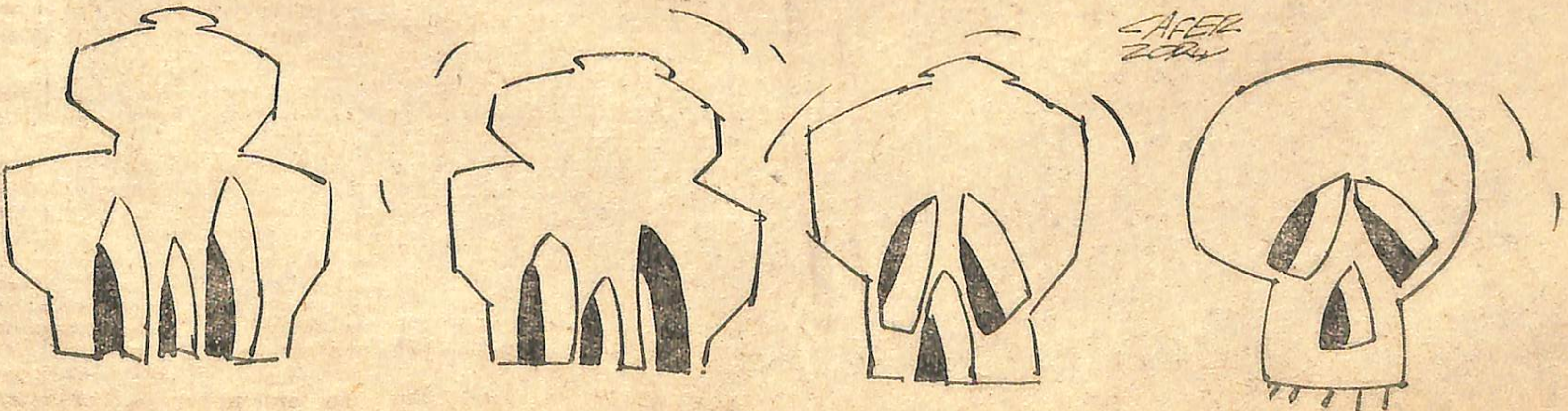
ARANIYOR

Uzun senelerden beri kaybetmiş olduğum ucuzluğu arıyorum. Kendisini görenlerin ve tanıyanların aşağıdaki adresime şahsen müracaatları rica olunur.

NOT: Ucuzluk haberini verenler memnun edilecektir.

Mehmet Ucuzyaşar
Pahalılık Cad. Yokpara Sok.
Ne yapalım Han, kat: 7
Züğürttepe/İZMİR

Gön: Bedri APPAK
P.K. 90 — Ödemiş/İZMİR

Yazısız

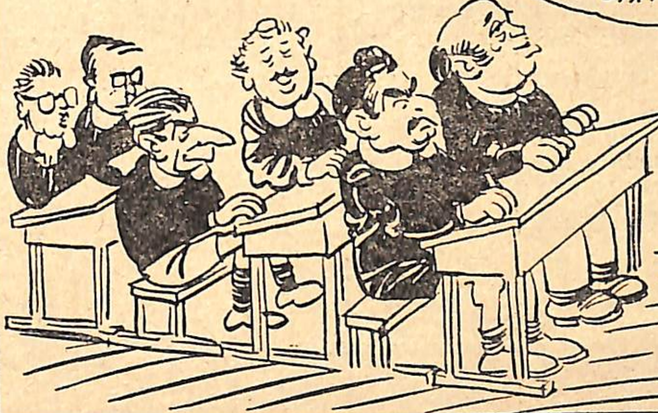
İBİŞ

Bir garibin Öyküsü

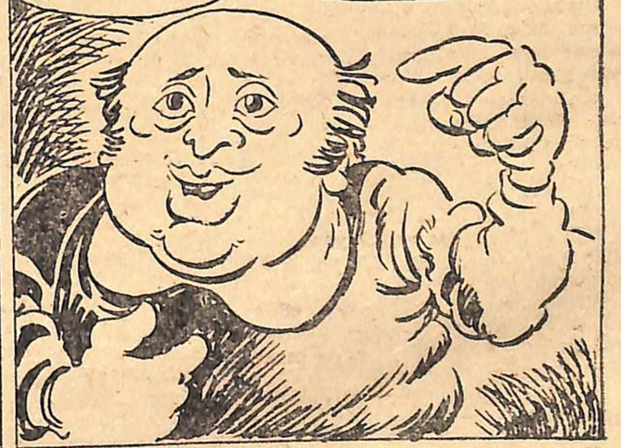
YAZAN-ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

Efendim, İbiş'in kasabasındaki Okul mektepelerinde öğrenciler kırıla kırıla okutacak kimse kalmamış. Kasabanın ileri gelenleri okula kaydedilmiş, önlük yakalık giydirilmiş derslere böylece başlanmıştı. Seçmece ve kesmece bu öğrenciler hızlı bir sistemle yetiştirilmeye başlanmıştı.

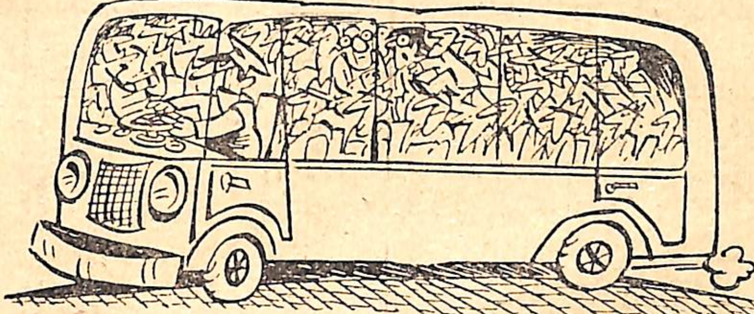

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

Güzeldir mayıs sabahları

ADAMIN kafası otobüsün içindeydi, gövdesi dışarıda. Suratı mosmor olmuştu. Boynu kapıya sıkıştığı için de konuşamıyordu kuşkusuz.

«Kapıyı açıp kapatır mısınız biletçi bey?» diye ona yardım etmek istedi Yozyürek. «Kapıya sıkışan var.»

Biletçi isteneni yaptı. Kapıdaki garip dışarı düşüp kaldırıma yığıldı, ölü mü, diri mi belirsiz.

«Oh olsun!» dedi kır saçlı, kıravatlı, saygıdeğer görünüşlü tonton bir adam. «Böylesine kalabalık bir otobüse binmeyip bir sonrakini beklese olmaz sanki! Umarım kopmuştur boynu.»

Yozyürek'in tepesi attı. «Beyefendi,» dedi öfkesini bastırmaya çalışarak. «Siz de az önce bu otobüse binebilmek için öküz gibi dirsekliyordunuz sağı solu. Yoksa o adam yerine sizin boynunuz kısılabilirdi kapıya. İyi de olurdu.»

«Benim boynum sağlamdır,» dedi adam. «Kapıya kısılsam da bir şey olmaz bana. Bu boyun Yassıada'yı bile gördü, gene bir şey olmadı.»

«Öyle mi?» dedi adamın sözlerinden etkilenen Yozyürek. «Ne iş yaparsınız acaba?»

«Emekli oldum bendeniz.»

«Nereden?»

«Valilikten emekli oldum.»

«Hangi kentlerde valilik yaptınız?» diye sordu Yozyürek. Hâlâ pek inanmıyordu.

Adam dört yerin adını saydı. «Sonra da milletvekili seçildim, Demokrat Parti'den. Onaltı yıl önce bıraktım onu da.»

«Tam zamanında bırakmışsınız. Adınızı bağışlar mısınız?»

Söyledi adam.

Yozyürek olduğu yerde sıçradı. Bu ismi hatırlıyordu. Dahası, dikkatli bakınca bu suratı da hatırlamıştı. Emekli falan değildi bu herif. Hâlâ sürdürüyordu mesleğini. Gazetelerde resmi çıkalı ne kadar olmuştu şunun şurasında?... Almanya'daki işçileri dolandırmaya mı kalkmıştı, ne olmuştu... İşi gereği birçok düzenbazla tanışırdı Yozyürek. Ama bu kadar üst düzeydeki biriyle ilk kez müşerref oluyordu.

«Alçakgönüllülüğünüz övülmeye değer doğrusu.»

«Hangi alçakgönüllülük?»

«Sıradan kişiler gibi otobüse binmeniz falan...»

«Ne demek efendim, ne demek! Onur duyarım, gurur duyarım. Ben halkın içine karışmayı severim beyefendi.»

Biri Yozyürek'in sırtına tırmanmaya çalışıyordu düpedüz. Kalabalık otobüsün içinde dönülecek yer olsa, Yozyürek çoktan dönüp yapıştırmış olurdu yumruğu.

«İlerleyelim beyler!» dedi biletçi.

«Beni yerden kaldıracak bir hayırsever yok mu?» dedi bir kadın sesi.

«Ayıptır beyler,» dedi bir erkek sesi. «Yardım etmiyorsunuz, neyse... Hiç değilse kadıncağızın suratına basıp geçmeyin.»

«Ne oluyor?» dedi Yozyürek.

«Hiç,» dedi biletçi.» Yaşlı bir kadın var senden iki adım ötede. Çantasını yere düşürdü. Almak için eğildi, bir daha da kalkamadı. Kırk kez söylüyoruz, çantalarla mantalarla otobüse binmeyin diye. Ama dinleyen kim?»

«Oh olsun!» dedi tonton Yassıada emeklisi.

Otobüs durakta durdu. Yeni bir dalga girdi içeri, basınç bir kat daha arttı.

«Beyler, benim kalbim var. Ölürsem üstünüze kalırım.»

«İlerleyelim lûtfen! Bilet alamayanlar... Hey, sen bilet aldın mı?»

«Başlatma biletine! Almıyorum işte, ne yapacaksın?»

«Bilet almayacaksan in. Bu otobüs Şirket-i Hayriye'nin değil.»

«Bir yolunu göster, inmezsem namussuzum!»

«Peki,» dedi yenik düşen biletçi. «Sen bilet almasan da olur.»

Yeni binenlerden biri ateşli ateşli anlatıyordu. «Ben her sabah bu durakta yarım saat beklerim. Köfteciyle arkadaş oldum. Günde kaç köfte satıyormuş, bil bakalım.»

«Bana ne kardeşim?»

«Tahmin et.»

«Yüz, yüzelli?»

«Çık biraz.»

«Onbin?»

«Yok deve! Tam sekizyüz. İnanılır gibi değil.»

«Doğru,» dedi beriki umursamazca. Köfteciden çok gözlüklerini kurtarabilmek ilgilendiriyordu onu.

«Köftenin tanesini bir liradan satıyor.»

«Bu zamanda ucuz bile.»

«Ayrıca bir çeyrek ekmeği bir liraya veriyor. Ekmek başına yüzelli kuruş kazanıyor. Sekiz köfte bir porsiyon desek... Demek ki günde yüz porsiyon satıyor. Yüz porsiyon, yirmibeş ekmek eder. Böylece adamın bir günde sırf ekmekten kazancı otuzyedi buçuk lira.»

«İyi iş,» diye söylendi canla başla gözlüklerini korumaya çalışan adam.

«Biz şimdi ekmeği bırakıp yine köftelere dönelim.»

«Bana ne şimdi köfteden möfteden?»

«Anlat, anlat,» diye uzaktan konuştu Yassıada emeklisi. Benim ilgimi çekti doğrusu.»

«İşin asıl kazançlı yanı köfteler zaten. Şimdi, köftenin tanesini bir liraya satıyor bu adam.»

«Bunu söylemiştin,» dedi gözlüklü, ters ters.

«Her köftenin içinde sinek kadar et vardır, gerisi ekmek. Olan et de baş eti. Kilosu onyedi liraymış, kendisi söyledi.»

«Dürüstmüş yine de,» diye söze karıştı biletçi. «Bazıları baş etini bile pahalı bulup başka şeyler kullanıyorlar.»

«Bazı köftelerin miyavladığını biliyor muydunuz?» diye sordu biri.

Gözlüklü, gözlüklerinden umut kesip kendini dalgalara bıraktı.

«Bu köftecinin kazancı on biletçi aylığından bile daha fazla,» diye derin bir üzünütyle hesapladı biletçi. «Dükkân kirası da yok. Arabasını itti mi geçer gider.»

Yassıada emeklisi daha iyisini biliyor gibiydi. «Yok canım! Polisti, belediye memuruydu; o köftelerin her birinin maliyeti doksan kuruşu bulur,» dedi kesinlikle. «Adama da on kuruş kalır işte. Tasalanmayın.»

Yozyürek'in öbür yanında dikilen bıyıklı adamın soluğu ejderha soluğu gibiydi. Kokunun böylesine hiçbir burun dayanamazdı.

«Yahu kardeşim,» dedi Yozyürek. «Hadi dün gece kafayı bir iyi çekmişsin, bunu anladık. Ama meze niyetine ne yedin? Gübre mi?»

«Başım ağrıyor,» dedi adam ağırdan ağırdan.

«Buna üzüldüm. Benim zehirlenmem senin başağrını geçirecek mi peki?»

«Başım öyle kötü ağrıyor ki,» diye devam etti adam, «biraz daha dırlanırsan, cebimdeki falçatayı cart diye saplarım böğrüne.»

Yozyürek gözlerini yumup bir gül bahçesinde dolaştığını düşledi.

«Ben izninizi isteyeyim burada,» dedi Yassıada emeklisi. Yaşından beklenmeyecek bir güçle kalabalığı burgu gibi delerek inmeyi başardı. Otobüs kalktıktan sonra biletçi sordu Yozyürek'e:

«O moruk kimdi, biliyor musun?»

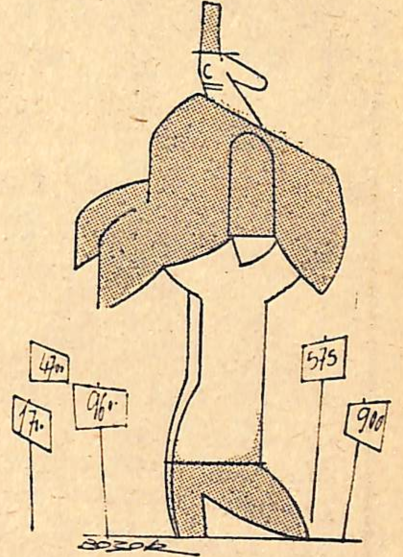
«Biliyorum. Daha doğrusu bilmiyordum da, kendisi söyledi.»

«Burada bir yazıhane açmış, Tepebaşı'nda. Yetmemiş çaldıkları. Menderes'i bunlar astırdı işte. Sen ceplerini bir yoklasan iyi edersin.»

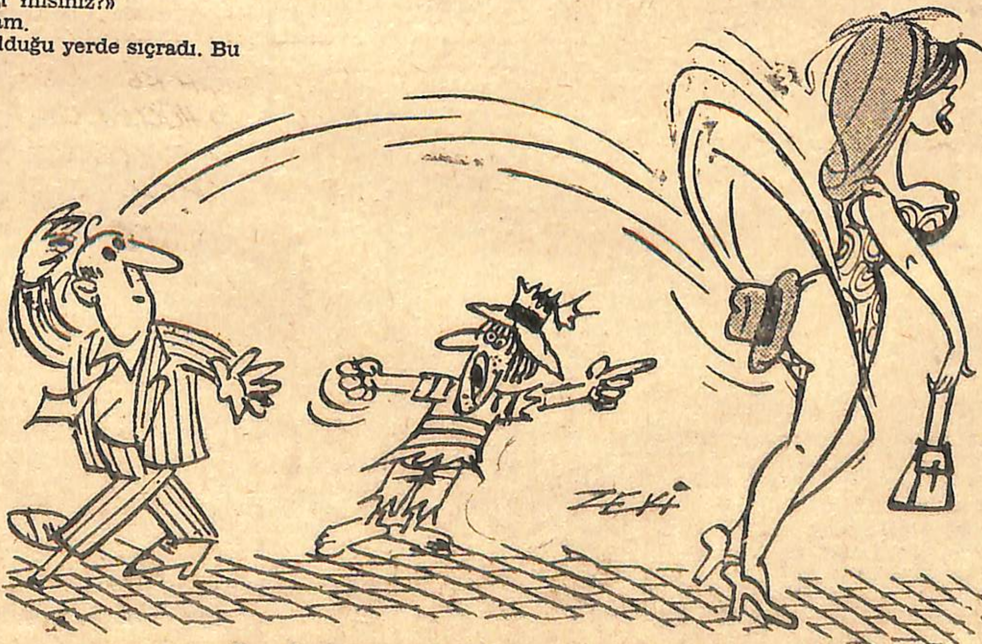
Yozyürek çok istiyordu ama, ceplerini yoklayamıyordu. Çünkü bir eliyle düşmemek için tutunuyor, öbür eliyle de düşmemesi için burnunu tutuyordu.

Sulhi DÖLEK

Bakanlar, çarşıdaki fiyatları bilemedi. — Gazeteler —

Yüksek politika!

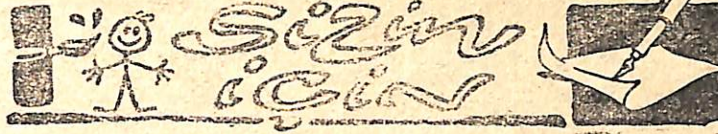

— Bu güzel manzarayı ne kapatıyorsun babalık!..

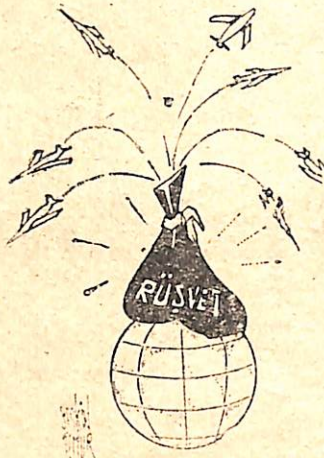
Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Sekreter: Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

«Tatlı Sert»!
(Seçkin TEMUR — Ankara)

JUANLAMA

* Sevgilisinin kocasının bir iş seyahatinden erken dönmesiyle, evden don, gömlek sokağa fırlayan telâşlı bir çapkın.
(DON - JUAN)

* On tanesi bir araya gelip de bir baloda güzel bir kızı dansa kaldıramayan on enayi adam.
(ON - JUAN)

* Bütün sevgililerini romantik bir aşkla gecekondusunda ağırlayan yakışıklı kimse.
(KON - JUAN)

* Tavladığı güzel kadının kendisini bıraktığına üzülerek, boynuna bir taş bağlayıp, denizin derin sularına gömülen garip bir nâşık.
(SON - JUAN)

Hüseyin Avni DEDE — P.K. 511 - Karaköy/İST.

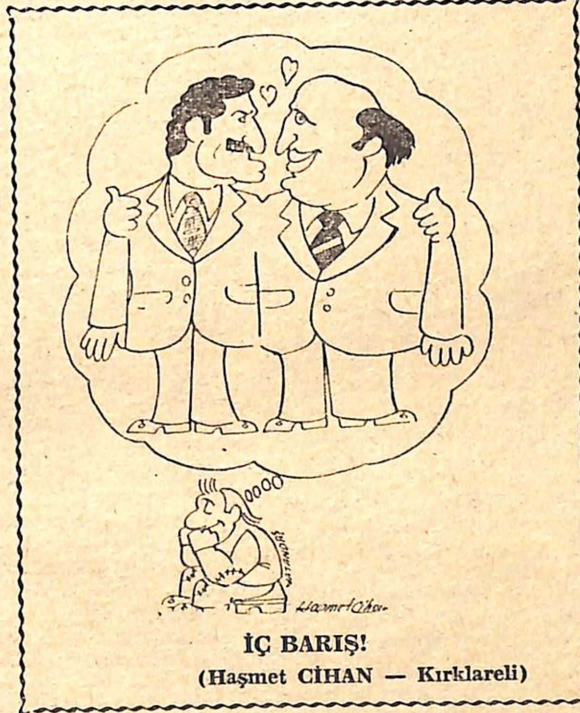
AYNA

Henüz ilkokula başladığım zamanlardaydı. Giresun'un dağ köylerinden fındık toplamak için (ırgat) amele gelirdi bize.

Hayatında hiç ayna görmeyen imamın karısı habersizce büyük bir aynası bulunan yengemin odasına girer ve girer girmez de karşısında bir kadın görünce şaşırır. Kendi şeklinin nasıl olduğunu bilmediği için başka biri zanneder. Farkında olmadan aynanı karşısında birkaç hareket yapar. Karşısındaki de aynı şeyleri yapınca hoşuna gider. Orada ayrı bir oda olduğunu zannederek onun yanına gitmek üzere geri dönünce oda ve kadın kaybolur. Öne döner güzel bir oda ve bir kadın. Şaşırır zavallı, burası büyülü bir yer mi, nedir diye merakı artar. Aynaya yaklaştıkça karşısındaki de ona doğru yürür. Ne olursa olsun çarpışmak pahasına da olsa bu odaya gireceğim der. Hızlı olarak yaklaşıp aynaya çarpınca, bir şangırtı!... Ayna kırılır, ikinci oda ve kadın da ortadan kaybolur.

Neye uğradığını şaşıran, kafasında birkaç çizikle yanımıza gelen işçi şaşkın şaşkın: «O kadın ve ikinci oda ne oldu?» diyordu hâlâ.

M. Şükrü ARIŞAN
Üsküdar Ortaokulu Müdürü

İÇ BARIŞ!
(Haşmet CİHAN — Kırklareli)

FARK

Derste öğretmen, öğrencilere kız ile kadın arasındaki farkı öğretiyordu:

— Evlenmiş olanlara kadın. Evlenmemiş olanlara kız derler. Anlaşıldı mı?... Şimdi söyleyin bakalım kız ile kadın arasındaki farkı?

O sırada arka sıralardan bir ses duyuldu:

— Adam...

Yavuz İPLİKÇİ
Oruç Reis Cad. Birlik Ap.
D. blok No: 14/13
Telsizler/ANKARA

DİKKAT ÇEMEK

Lisemize yeni bir öğretmen arkadaş atanmıştı. Öğretmenlik görevine ilk bizim okulda başladığı her halinden belli oluyordu.

Onunla nöbetçi olduğumuz bir gün okula aniden müfettiş geldi. Eli, ayağı birbirine dolaşan ve koridorlarda durmadan dolaşarak öğrencileri sınıflarına sokmaya uğraşan yeni meslekdaşım, sınıflardan birinin önünde duran bir öğrenciyi görerek ona selendi:

— Sen niçin orda duruyorsun? Burda dikkat çekeceksin, gir içeri!

Öğrenci:

— Dikkat çekeceğim, hocam.

— Bir de benimle alay mı ediyorsun?

— Hayır hocam. Ben (Dikkat) çekeceğim.

Öğrencinin bu cevabı üzerine iyice sinirlenen arkadaşım tam öğrenciye vuracağı sırada araya girdim ve o saatte o sınıfa (Milli Güvenlik) dersi olduğunu, hocalarının geldiğini haber vermek için öğrencilerin kapı önünde bekleyip (Dikkat!) komutu verdiklerini anlatınca, o da ben de bastık kahkahayı...

İbrahim TAŞKENT
Yenice Lisesi
Yenice/ÇANAKKALE

KİTAPLIK PARASI

Öğretmen, sınıf kitaplığına alınacak birkaç kitap için öğrencilerden para topluyordu.

Numarası okunan çocuk getirdiği parayı öğretmenine teslim ediyordu.

Bir öğrenci ezile büzüle:

— Yanımda yok efendim, dedi. Veremiyeceğim.

Öğrencinin sözlerini arka sıralardan gelen bir ses tamamladı:

— Allah versin!

Nail Tekin ÖNDER
Alsancak Ortaokulu Matematik Öğretmeni. İZMİR

NE LÂZIM?

Rusya'da yüksek bir okulda bir imtihan sırasında:

— Sovyetler Birliğini yerle bir etmek için ne lâzımdır?

— Üç Amerikan atom bombası.

— Peki, A.B.D. nasıl yok edilir?

— Üç Rus ekonomi uzmanı.

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sokak No: 5
Manavgat/ANTALYA

GÜVENSİZ

Hâkim sordu:

— Suç ortağın kim?

— Vallahi hâkim bey bu zamanda kimseye güvenim yok. Onun için yalnız çalışıyorum!

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sokak No: 5
Manavgat/ANTALYA

EKMEK BİZİM MAYAMIZ!

Düşte gördük böreği,
Türlü türlü yemeği.
Zayıflamak gereği,
Az yemekmiş ekmeği.
Yok etimiz, meyvamız,
Ekmek bizim mayamız.
Havyar nedir bilmeyiz,
Soğanı pek severiz
Ekmekle birlik yeriz:
Yârabbi şükür, deriz.
Yok etimiz, meyvamız,
Ekmek bizim mayamız.
Doktor veriyor salık:
Et, süt, yumurta, balık...
Fiyatları kabarık,
Bakarız alık alık.
Yok etimiz, meyvamız,
Ekmek bizim mayamız.

VEYSEL KARASOY
PTT Memuru
Denizbostanlısı/İZMİR

HİÇ YÜZÜNDEN

Bir kadın, kocasına sordu:

— Söyle kocacığım, ben ölürsem çok üzülür müsün?

Koca:

— Gayet tabiî. Bilirsin, o kadar duyguluyumdur ki bir hiç yüzünden ağlarım.

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sokak No: 5
Manavgat/ANTALYA

SALATANIN AŞKI

Sen bir domatessin,
Ben bir hıyarım.
Seni benden ayırırlarsa,
Canıma kıyarım.

HÜSEYİN AVNİ DEDE
P.K. 511 — Karaköy/İST.

★

OLUR ŞEY DEĞİL

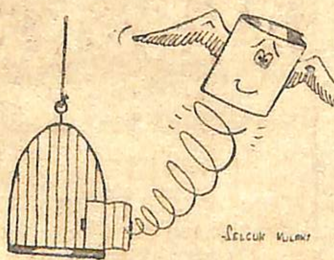
— Bir dişi kaça çekiyorsunuz?

— Elli lira.

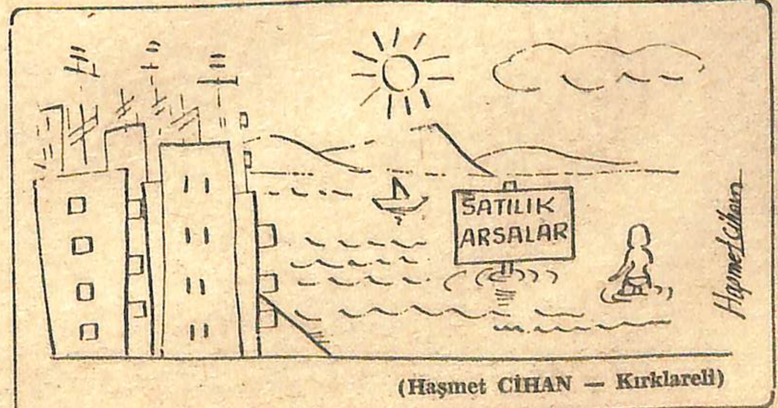
— Olur şey değil, birkaç dakikalık iş için elli lira ha?!.

— Bana göre hava hoş, siz istedikten sonra daha da uzun zamanda çekebilirim!...

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sokak No: 5
Manavgat/ANTALYA

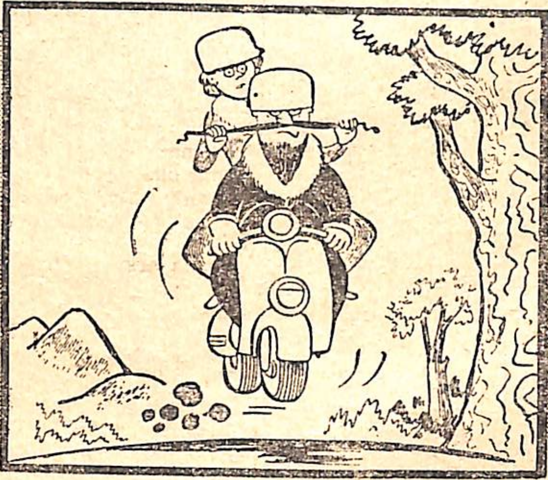
— «Kitaplara Özgürlük Haftası» başladı. —
(Selçuk KULAKSIZ)

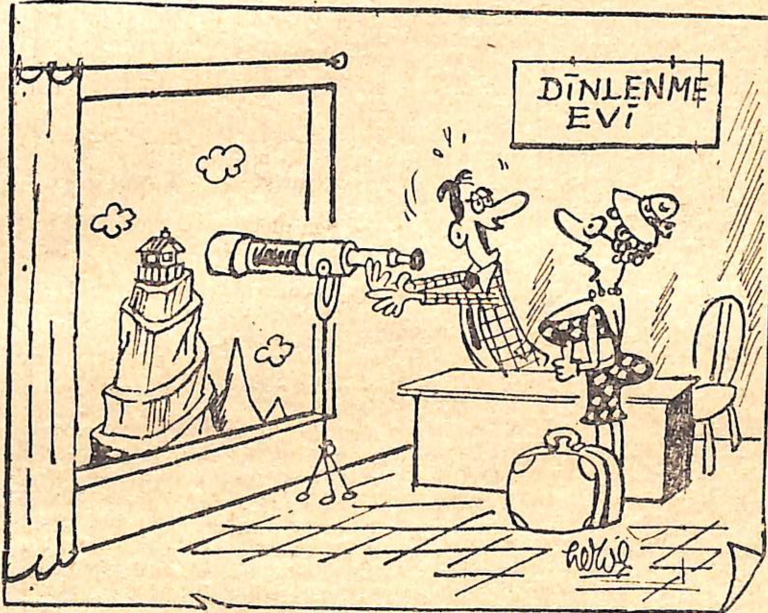
(Haşmet CİHAN — Kırklareli)

SİZ OLSAYDINIZ NE YAPARDINIZ?

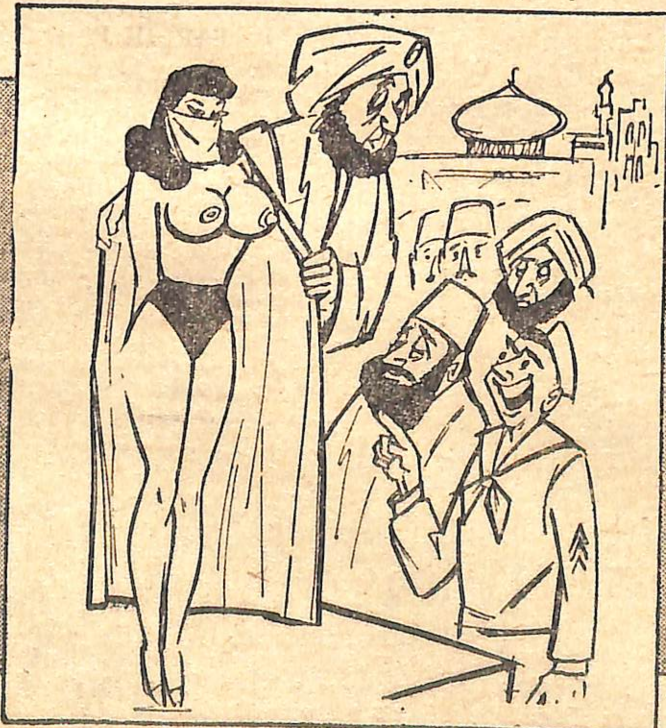
CEVAPLARINIZI BEKLİYORUZ SEVGİLİ OKURLAR!

YAZISIZ

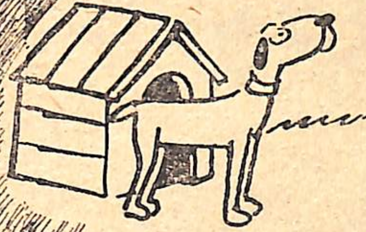

– GELİN ODANIZI GÖSTEREYİM... SİZE, KARŞI ODAYI AYIRDIK!

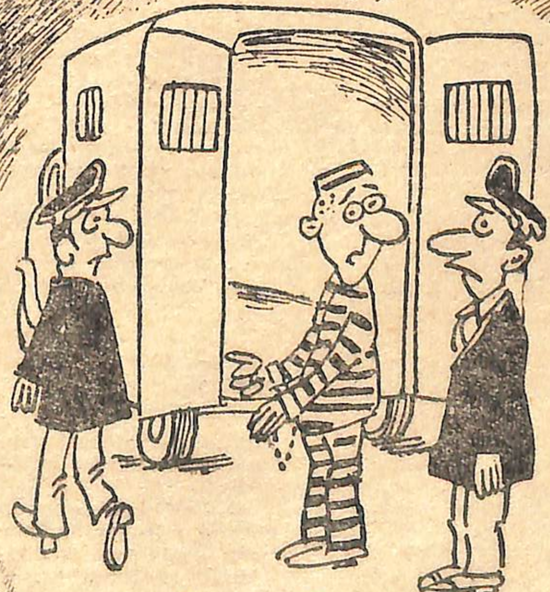
– KAPALI YERLERİNİ NEDEN GÖSTERMİYORSUN? YOKSA ORALARI SATILIK DEĞİL Mİ?

Dünya Karikatürleri

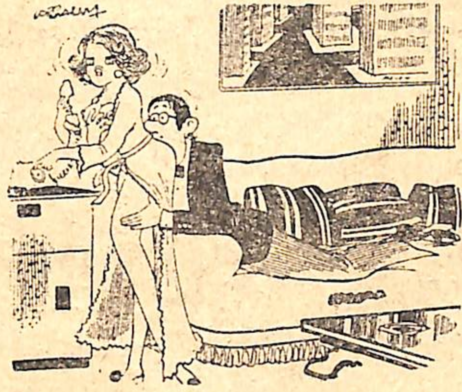

– KOCAM MODERN RESİMDEN HİÇ ANLAMAZ!

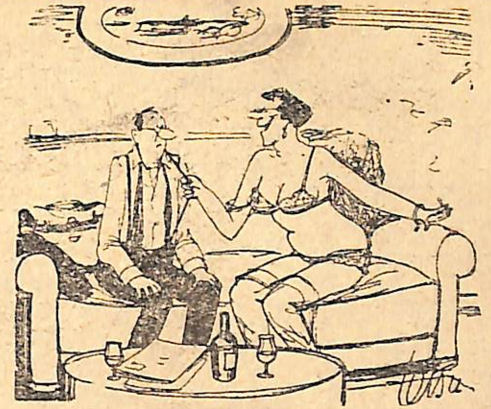

– ÖLÜM HÜCRESİNE SAĞ SALİM GİDEBİLECEK MİYİM ACABA? ŞOFÖRÜN EHLİYETİ VAR MI?..

— Hayır, polisi değil... Karınızı arıyorum!..

— Önce soyun... Ne yapacağımızı sonra düşünürüz!..

Kilise hırsızı

Papaz Juler, kilisenin teberru kutusundaki paraları çalan hırsıza kızmıştı. Hazreti İsa'nın çocukluğunu sembolize eden Meryem ana resminin arkasına saklanıp hırsızı beklemeye başladı. Niyeti ona güzel bir ders vermekti. Hırız, her dua bitiminde yaptığı gibi iane kutusundaki paraları aldıktan sonra kucağında hazreti İsa olan Meryem ana resminin önünde dua etti:

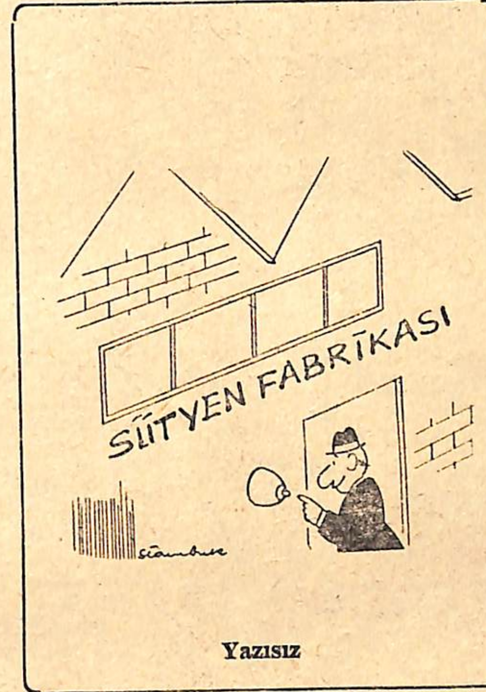
— Beni bağışla Meryem ana... Bu paraları karnı aç olan çocuklarım ve karım için çalıyorum. Beni bağışla.

Meryem ana resminin arkasında pusuda bekleyen papaz Jules sesini değiştirerek:

— Sefil hırsız, ben İsa'yım, dedi. Çaldığın paraları yerine bırak ve kiliseden çık git... Yoksa seni doğduğuna pişman ederim.

Hırsız, pişkinlikle:

— Sen sus çocuk, diye cevap verdi. Ben annenle konuşuyorum. Lâfa ne karışıyorun...

Yazısız

Harp nasıl çıkar?

Çocuk ders çalışırken, bir ara başını kaldırarak babasına sordu:

— Baba, savaş nasıl çıkar, daha doğrusu nasıl başlar?

— Bunu sana bir örnekle anlatayım oğlum, dedi babası. Meselâ Kanada ile Amerika arasında bir anlaşmazlık çıksa...

Anne atıldı:

— Amerika ile Kanada arasında ne anlaşmazlık çıkabilir ki? Başka ülkeleri örnek göstersen olmaz mı?

— Canım, ben sadece misal olsun diye söyledim...

— Böyle örnek olmaz. Gerçekçi ol. Çocuğun aklını karıştırma.

— Ne diye aklını karıştıracak mışım?

— Karıştıracaksın işte. Olmıyacak şeyler söylüyorsun çünkü.

— Ben ne dediğimi biliyorum!

— Hayır bilmiyorsun.

Çocuk sevinçle bağırdı:

— Lütfen susunuz, ben savaşların nasıl çıktığını iyice öğrendim artık!

Yatak odasındaki erkek

Antoine evine geldiğinde, yatak odasındaki erkeği görünce, karısına bağırdı:

— Sefil! Bu herifi geçen hafta sokakta yanında gördüğümde onu hiç tanımadığına dair yemin etmiştin...

Kadın pişkinlikle:

— Gerçekti o gün söylediğim, dedi. Ama aradan geçen bir haftanın iki insanın tanışmasına yetmiyeceği kanısında mısın sen?

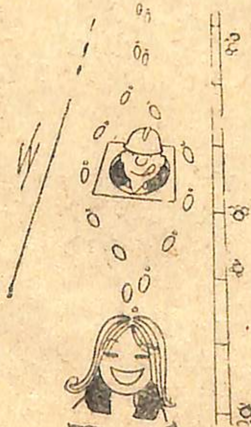
Ayna kırmak

İki genç adam arasında:

— Ben, ayna kırıldığı zaman söylenen sözlere inanmam. Biri bir ayna kırarsa, yedi sene sürekli felâketlere uğrarmış... Ben öyle bir olaya şahit oldum ki, nasıl inanayım buna?...

— Ne gibi?

— Alfred adlı bir amcam vardı, bir gün bir ayna kırmıştı, aynı gün bir otobüs atında kalarak öldü.

Yazısız

Aldatılan koca

Zengin işadamı geziye sık sık çıkar ve karısını yalnız bırakırdı. Aynı zamanda karısının kendisini aldattığına dair bir kuşku da vardı yüreğinde. Sonunda bir geziye giderken özel detektif tuttu. Döndüğünde, detektif, elinde resimlerle:

— Buyrun, dedi. Durumu tesbit ettim, karınız sizi arkadaşınız Albert'le aldatıyor. Siz evden çıkar çıkmaz Albert evinize geliyor birkaç saat kalıyor, sonra karınızla beraber sokağa çıkıyor geziyorlar, akşam dans yerlerine gidiyor dansediyorlar, sabaha kaşı yeniden evinize dönüyorlar.

— Nasıl olur bu?!.

— Neden inanmıyorsunuz? İşte, resimde görmüyor musunuz karınız Albert'in kollarında nasıl keyifli keyifli dansediyor...

— Olmaz böyle şey... Olamaz...

— Peki, neden inanmıyorsunuz?

— Arkadşım Albert dans etmek şöyle dursun, doğru dürüst yürümesini bile bilmez, onun için resimlere bakıyorum ve olmaz böyle şey diyorum ya!

Kaleci

Ruh doktoruna koşan adam:

— Çok kötü durumdayım doktor, diye inledi.

Doktor sordu:

— Neyiniz var?

— Gece ve gündüz kendimi kaleci olarak düşünüyorum! Topu tutmak için sağa sola atılıyorum. Geceleri uyuyamaz, gündüzleri çalışamaz hale geldim.

— Üzülmeyin. Kaleci olduğunuzu düşünecek yerde güzel kadınları düşünün.

— Bunu denedim doktor. Ama her seferinde topları elimden kaçırdım.

Son arzu

Hastanedeki hastanın durumu çok ağırdı. Doktor yardım etmek istedi:

— Bak, sana doğrusunu söyleyeyim, fazla ömrün kalmadı. Birkaç saat içinde öleceksin. Eğer biriyle görüşmek istiyorsan, hemen çağırtayım?...

Hasta güçlükle konuştu:

— Evet, istiyorum.

— Kimi çağırtayım?

— Bir başka doktoru.

Ses sigortası

Kötü sesli şarkıcı, arkadaşına:

— Sesimi tam bir milyona sigorta ettirdim, dedi.

Arkadaşı merakla sordu:

— Sahi mi? Peki, sigortanın verdiği milyonla ne yaptın?

Kompres

Gaston berbere gitmişti. Traş olduktan sonra yardımcı çocuktan yüzüne sıcak bir havlu ile kompres yapmasını istedi. Çocuk bir kap içinde getirdiği sıcak havluyu alırken bir hışımla müşterinin suratına attı. Gaston:

— Ne yapıyorsunuz, delirdiniz mi? diye bağırdı.

— Fakat mösyö, öylesine sıcaktı ki... İstediğiniz havlu, diye çocuk kekeledi. Az kalsın parmaklarımı yakacaktım!

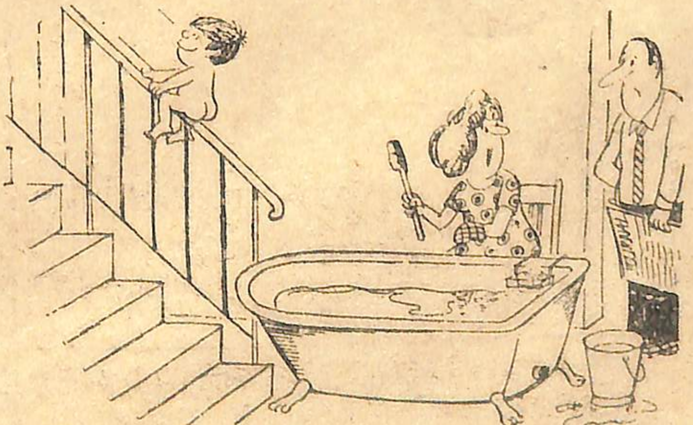
Hasta araba!

Bir otomobil, bir dükkânın vitrininden içeri dalmıştı. Zarar ziyan fazlaydı. Trafik polisi gelerek durumu inceledi. Arabayı kullanana sordu:

— Bu eczaneye girmek için kimbilir ne halde idin?...

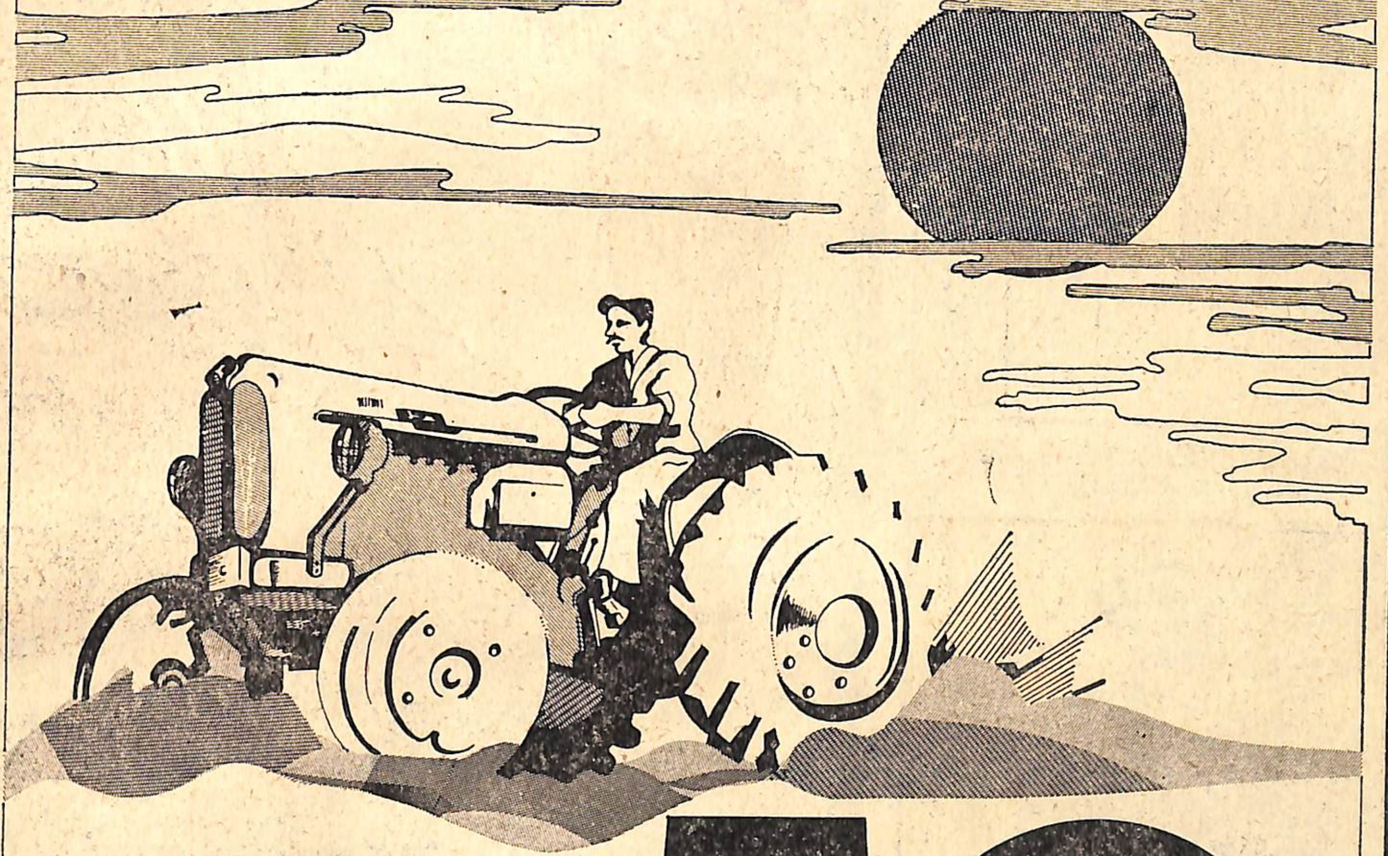
Adam mırıldandı:

— Motorum gribe yakalanmış olmalı!...

— Onu yıkamak için bu çareyi buldum!..

YURT EKONOMİSİNİN TEMEL DAYANAĞI

50

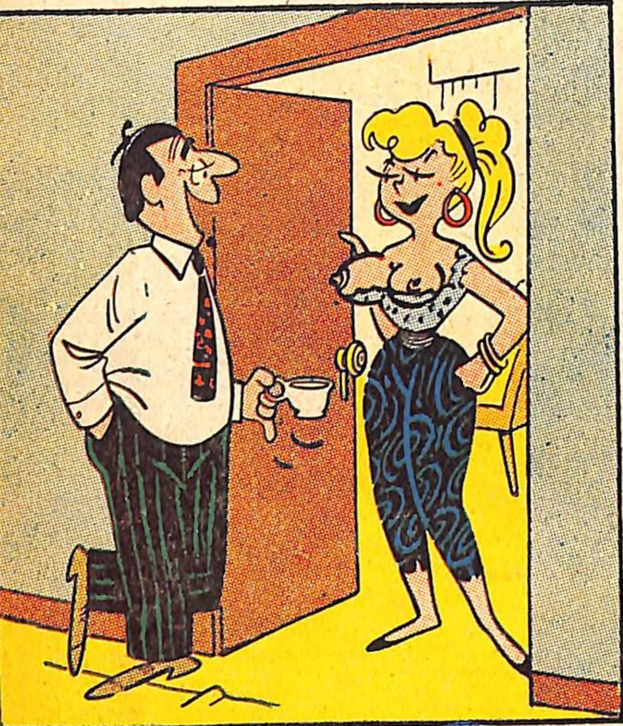
milyarı aşan plâsmanları ile...

CELAL.

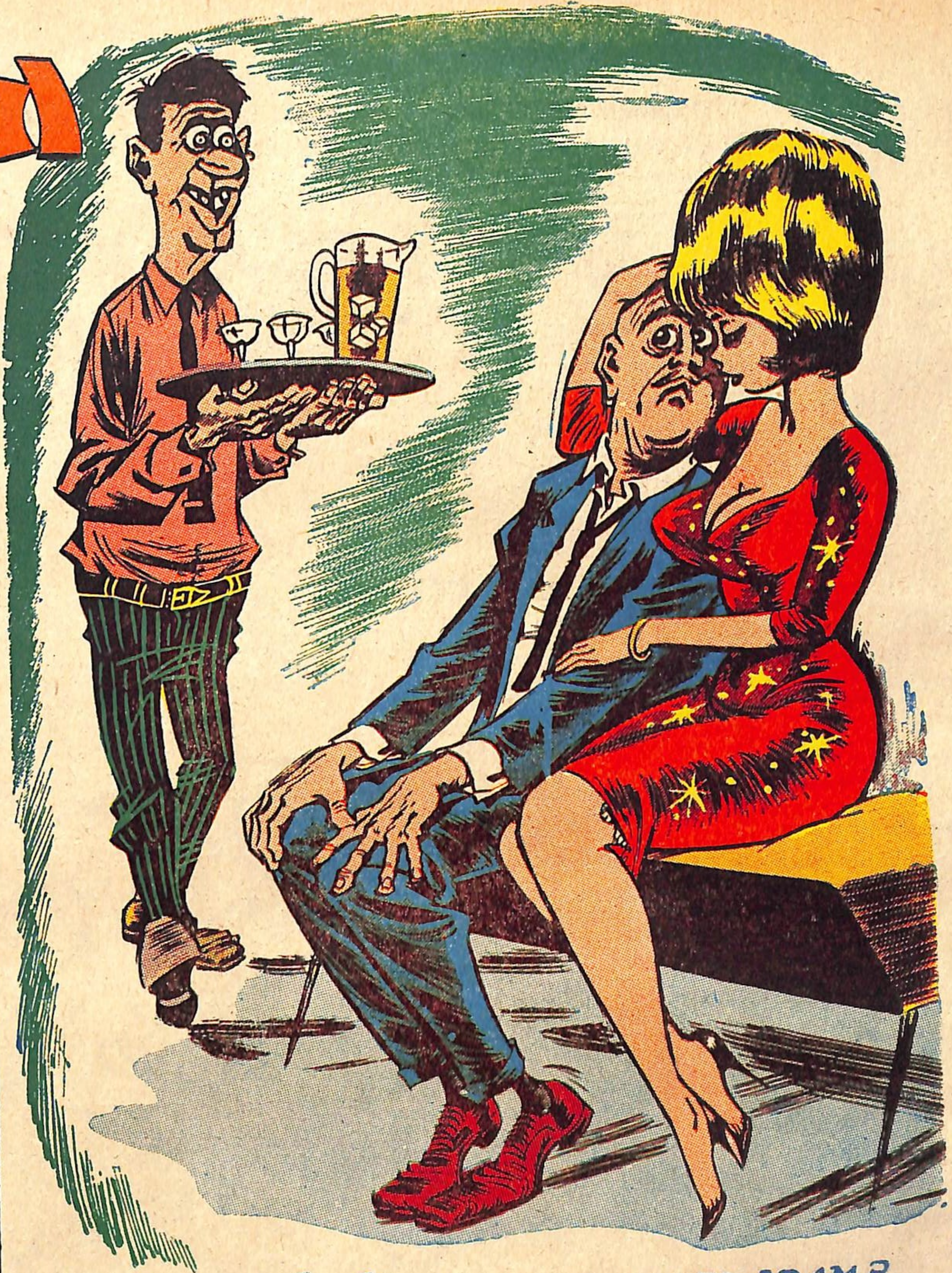
T.C. ZİRAAT BANKASI

(Basın: 60053 — A. 20135 — 38)

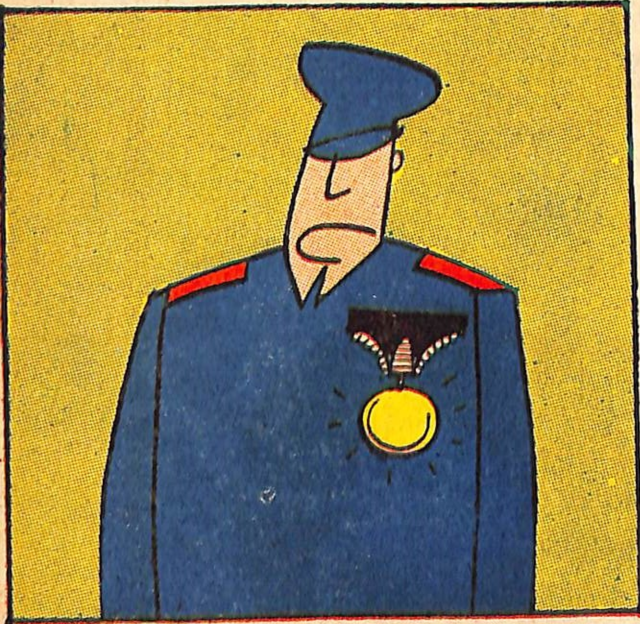
Akbaba

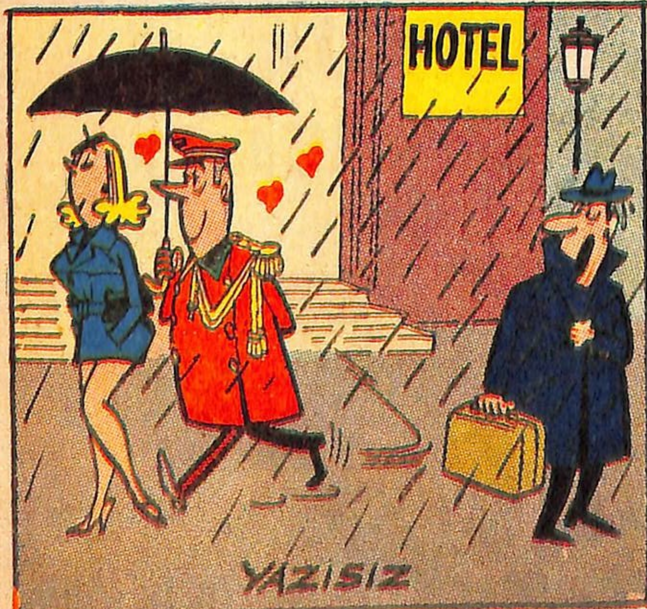
–GENE YORGUNLUK KAHVESİ İÇMEĞE GELDİN BESBELLİ!

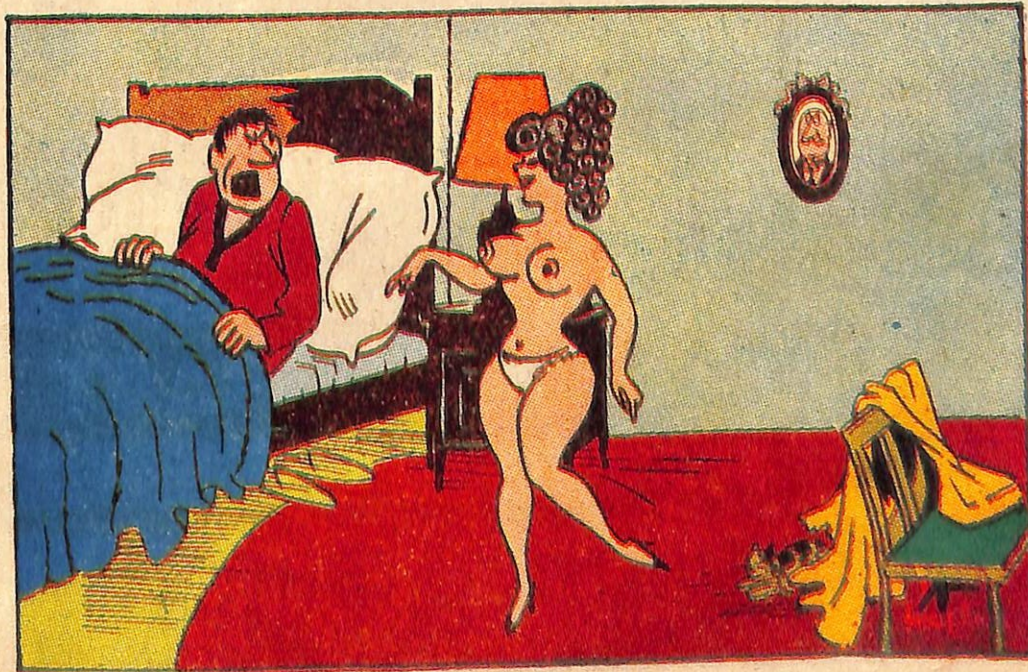
– SENDEN İÇKİ İSTEYEN OLDU MU BE ADAM? –
– İÇKİ BAHANE BEYİM!.. KARINIZIN GELDİĞİNİ KULAĞINIZA SÖYLEMEĞE GELDİM!..

YAZISIZ

YAZISIZ

– SAÇIMI YENİ YAPTIRDIM! BU GECE BEN AYAKTA UYUYACAĞIM!..